

OBČASNÍK FARNOSTI SVÄTEHO DUCHA B.BYSTRICA – PODLAVICE
august 2012, číslo 16, ročník VI.

Duchovný pohľad

Cestou s nami
kráčaj, Pane, my
nechceme na mieste
stáť....

10. výročie založenia farnosti 1.9.2012

OBSAH

Úvodník – 10 rokov farnosti?!	03
Tak si tu žijeme	04
Kreslo pre hosťa – Pavol Tuček st.	08
Zelený štvrtok	10
Krížová cesta ulicami Skubína...	11
Slávenie Veľkej noci v našej farnosti	12
Ako nám to šibalo	14
5. výročie kosekrácie kostola Sv. Ducha	15
Aj deti oslavovali	16
Farský deň	17
Vivat vox organi! (Nech žije hlas organov!)	18
Odišli do večnosti	21
Príloha: Zriaďovacia listina Farnosti Sv. Ducha BB – Podlavice	
Štatistika farnosti 2002 - 2011	
Prvé sv. prijímanie	22
Púte za vlastnou dušou: Farská púť na Starých Horách	23
Púť rodín našej farnosti na Staré Hory	24
Ako Staré Hory omladli	25
Tradične vynikajúca ope-kačka	27
Mediálna púť 2012	28
Výlet, alebo púť?	30
Púť na Velehrad	32
Púť do Svätej zeme	33
Stretnutie spevokolov	35
A sme dospeli	36
ANIMátorská škola	38
Byť v požehnanom stave	39
Piatkové futbalové stretnutia	40
Farský guláš	41
Kto sa teší na zvonenie? Kávové zrná	42
Pápežské požehnanie pre farnosť	43

Duchovný pohľad, občasník: číslo 16/2012, ročník VI. (vyšlo 31.8.2012)

Vydáva Rím.kat. farnosť Svätého Ducha Banská Bystrica – Podlavice, Skubínska

cesta 6, 974 09 B.Bystrica, kontakt: 048/4146393, bb.podlavice@fara.sk,

www.podlavice.fara.sk; (odpovede: S.Jurkovič, Mohyľa M.R.Štefánika na Bradle)

Redakčná rada, grafická úprava, tlač: - šéfredaktor: Mária Gréčová, - za obsahovú

stránku zodpovedá: Mgr. Daniel Bédi, SF, farár; - Príspevky neprešli jazykovou úpra-

vou - grafická úprava: Daniel Bédi; - foto: archív prispievateľov, archív farnosti, Helena

Žebyová, Mária Gréčová, Lubomír Mazúr, Ivana Legišňová, Daniel Bédi; - tlač: SURE-

A, nám. SNP 9, Banská Bystrica, náklad 200 ks. Pre vnútornú potrebu farnosti.

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

Schválené Biskupským úradom v Banskej Bystrici pod č. 112/1/2011

Foto na titulnej strane: Farský deň pri oslave 5. výročia kosekrácie kostola Sv. Ducha

Úvodník - 10 rokov farnosti?!

Definícia farnosti sa líši od toho, kto a prečo sa na farnosť obracia. Takto je farnosť chápaná ako:

- inštitúcia – farnosť ako subjekt práva má vzťah k iným právnym subjektom
- súkromná záležitosť farára – farnosť stotožnená s tými, ktorí ju tak či onak reprezentujú – farár, kostolník, známi famíci v obci a pod.
- spoločenstvo veriacich – farnosť ako rodina synov a dcér Nebeského Otca

Podľa kanonického práva je farnosť určité, natrvalo zriadené spoločenstvo kresťanov v miestnej cirkvi, zverené pod vedením diecézneho biskupa do pastoračnej starostlivosti farárovi, ako jej vlastnému pastierovi. Tak, ako rád hovorieval pápež Ján XXIII., je farnosť studňou v obci, pri ktorej si všetci utišia svoj smäd. V súčasnosti sme na internete svedkami vzniku tzv. i-church – akejsi internetovej formy cirkvi alebo virtuálnej farnosti, jej

organizácie a vzájomnej komunikácie.

No osobný kontakt nič nenahradí. Ako v rodine. Som rád, že som účastný tohto vzácneho výročia v podlavickej farnosti. No uvedomujem si tiež, že o živote farnosti by sme mali viac hovoriť, pretože názory sú skutočne rôzne. Aj u veriacich, ktorí majú toľko dôvodov napr. pokrstiť len tak súkromne, alebo chodiť do kostola v meste (anonymita?) ako tu atď. Pritom každý

uznáva, že „Doma je doma!“ Otec biskup Baláž pred desiatimi rokmi nezriadil Farnosť Podlavice pre seba, ale pre nás, pre Vás, aby Pán bol uprostred Podlavíc a Skubína, aby tu mal vlastne trvalý pobyt a aby sme boli ako jedna rodina. Kde sú radosti i starosti, ale o tom je život.

Prajem a vyprosujem podlavickej farnosti, ktorá „vstupuje do rokov puberty“, aby ďalšie roky boli krásnymi, aby každý deň tu bol darom a Boží Duch svetlom v našich rodinách, našich vzťahoch.

Daniel Bédi, SF, farár

Pán dekan J. Pecha v priestoroch ZŠ v Podlaviciach oznamuje zriadenie Farnosti Svätého Duha BB-Podlavice s účinnosťou od 1.9.2002

Tak si tu žijeme

Ohliadnutie za pôstnym, veľkonočným obdobím a iné milé stretnutia vo farnosti.

Počas pôstneho obdobia sme sa stretli každý piatok pred sv. omšou na pobožnosti Krížovej cesty, ktorú zabezpečovali naše spoločenstvá z farnosti. Na Banskobystrickej kalvárii na Urpíne, ktorú spravuje rehoľa karmelitánov, podlavická farnosť sa modlila Krížovú cestu počas 3. pôstnej nedele. Viedol ju náš p.f. Daniel Bédi. Potom v kostolíku na Urpíne zasvätenom Povýšeniu sv. Kríža koncebroval sv. omšu. Napriek veľkej zime a vetru sa tejto pobožnosti zúčastnilo pomere veľa bystričanov.

30. marca vo farnosti sme dostali príležitosť na veľkonočnú sv. spoveď. Spovedali viacerí kňazi z dekanátu. Počas Kvetnej nedele sme mali možnosť pri všetkých sv. omšiach vžiť sa do udalostí pašii, ktoré spievali naši farníci J. Gráč, L. Mazúr, J. Švoňavec, P. Kapusta, M. Pinková, E. Tribulová, M. Beliková.

Od 30. marca do 1. apríla sa aj naši mladí zúčastnili Kvetného víkendu, Diecézneho stretnutia mládeže. Veľký týždeň začal 1. apríla Kvetnou nedeľou. Na Zelený Štvrtok, Veľký piatok, Bielu sobotu a Veľkonočnú nedeľu sme sa mali možnosť duchovne povzbudiť pri sv. omšiach a obradoch Veľkého týždňa. Na Veľký piatok 6. apríla sme sa už po tretíkrát zúčastnili na Krížovej cesty ulicami Skubína. Viedol ju pán farár

Daniel a nakoniec požehnal nás a naše mesto. Veľkonočný pondelok si farníci po sv. omšiach v areáli kostola užili kúpačku. Počas Veľkonočného obdobia sme sa každý štvrtok pred sv. omšou modlili Cestu svetla.

15. apríla v nedeľu Božieho milosrdenstva sme boli pozvaní do farnosti Belvédér. Sv. omšu celeburoval d. p. Vladimír Farkaš, riaditeľ Biskupského úradu. Program pokračoval koncertom Priateľov hudby (Matúš Kucbel & spol.) a chutným agapé.

Spoločenstvo Neokatechumenátnej cesty v pôstnom období pod vedením katechistov zo Žiliny formou katechéz pomáhalo ľuďom k osobnej duchovnej obnove a evanjelizáciou v uliciach Podlavíc a Skubína pripomínalo veľkosť Božej lásky.

28. apríla sme si pripomenuli 5. výročie konsekrácie nášho chrámu. Počas troch dní, pri sv. omšiach, ktoré slúžili pozvaní kňazi, sme mohli ďakovať za tento dar pre farnosť. Farníci a aj hostia sa zúčastnili sprievodných akcií, ktoré obohatili tieto dni. Slávnosť začala už v piatok večernou sv. omšou, celebroyal ju Mons. Jaroslav Pecha, dekan. Po nej bol koncert ruského klaviristu Nikolaja Polubojarova. Sobota - 28.apríl sa celá niesla vďačnosťou za chrám. Od 9. hodiny boli pripravené v areáli kostola hry a divadielko pre rodiny s malými deťmi. Aj vďaka dobrému počasiu ich prišlo veľa, aby sa spoločne potešili.

Možnosť stíšiť sa a ďakovať sme mali v kostole od 12. do 15. hodiny pred vyloženou Sviatosťou oltárom. O 16:00 slávnostnú sv. omšu (ako pred piatimi rokmi: 28. 4. sobota 16:00) slúžil žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. Pripojili sa aj viacerí kňazi, medzi ktorými nechýbal prvý farár Podlavíc otec Kazimír Divéky, terajší pán farár Daniel Bédi, SF, d.p. Ján Ďurica, jezuita (jezuiti z Radvane

Požehnanie pre Simonku

rozbiehali túto farnosť) a iní pozvaní. Sv. omšu svojim spevom obohatil miestny zbor Cantate Deo, Neokatechumenátne spoločenstvo a naši mladí Chorus Band. Pri sv. omši bol posvätený nový organ, na ktorom hral Matúš Kucbel. O 19:30 spestrila a hlavne obohatila dnešný deň skupina SEVEN z Banskej Bystrice Večerom chvál. Farnosť má v nej zastúpenie cez Paliho Legiňa. Nechýbalo ani bohaté agapé a družná atmosféra ako v jednej veľkej rodine. 29. apríla pri nedeľnej omši o 10:00, ktorú celebroyal d. p. Kazimír Divéky, sme si zaspomínali na začiatky farnosti a stavbu kostola, ktorú on organizoval. Pri sv. omši spieval mládežnícky zbor z katedrály sv. Františka Xaverského spolu s našimi Chorus Band. Večernú sv. omšu slúžil d. p. Vladimír Kasan, predstavený benediktínskeho kláštora v Sampore. Záverečnou bodkou osláv bol koncert Priateľov hudby. Stretnutia, spomínanie a nakoniec veľká vďačnosť popretkávala celé toto trojdnie, ktoré zanechalo v nás milé spomienky.

Od 1. mája sme sa denne modlili pred sv. omšou na oslavu Panny Márie Loretánske litánie. V tento deň sme sa pripojili v modlitbe za zosnulého d. p. Vladimíra Jukla, ktorý za čias totalitného režimu bol perzekuovaný a väznený 14 rokov za vieru a slobodu človeka. Bol spolu s MUDr. Silvestrom Krčmerym zakladateľom Spoločenstva Fatima, do ktorého patrí aj náš p.f. Daniel. 3. mája nás opustil po ťažkej chorobe Mons. František Tondra, emeritný spišský biskup. Tiež sme vo farnosti na neho spomínali v modlitbách.

Organista
Ing. Jozef Sakson
za novým organom

Základnej školy na Gaštanovej ulici a vytvárali tak pekné kamarátske vzťahy. V pastoračnej miestnosti a v areáli kostola sa stretávajú mamy s ratolesťami na rôznych krúžkoch. Vo farnosti máme 6 skupín modliacich matiek Komunity Útecha. Tiež sú mnohí zapojení do ružencových spoločenstiev. Mládež sa venuje animátorskej činnosti a zboru. V areáli nášho kostola naši farníci stále pomáhajú skrásliť prostredie sadením kvetov, drevín a udržiavaním trávnik.

Na Turice, 27. mája sme mali hody, patrocínium teda sviatok zasvätenia nášho kostola. Farskú sv. omšu o 10. hodine celebroidal d.p. Jozef Petrik, farár z Tajova. Na sv. omšu boli pozvaní aj birmovanci, ktorí doposiaľ v peknom počte 110 prijali sviatosť birmovania v našej farnosti. Pri sv. omši prečítali prvé čítanie veriaci v siedmych jazykoch: slovensky, ukrajinsky, maďarsky, španielsky, francúzsky, anglicky a nemecky v symbolike prvých Turíc, ako o nich čítame v Skutkoch apoštolov: „Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi.“ Po všetkých sv. omšiach naše farničky pripravili hodové agapé.

6. mája sme mali prvé sv. prijímanie. Bola to milá slávnosť farskej rodiny.

12. mája sa konala ďakovná púť za náš chrám na Starých Horách. Pekný počet, asi 90 ľudí sa za slnečného počasia stretol pri Studničke na sv. omši, ktorú slúžil p.f. Daniel. Po obede a hokeji sa chlapi zúčastnili brigády na spevňovaní brehu potoka pri kostole, zatiaľ čo naše farničky chystali opekačku v altánku. Od 18. do 20. mája sa v našom meste stretli dobrovoľníci na akcii Dni rodiny. Z našej farnosti si túto akciu pochvaľovali rodiny a mládež, ktorí prispeli svojou dobrovoľníckou prácou.

19. mája sa mediálnej púte v Bratislave zúčastnila za našu farnosť Mária Gréčová.

Z pravidelných akcií hodno spomenúť nasledovné: Naši mladí chlapi si pochvaľujú futbalové piatky, stretávali sa v telocvični

Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi (SK 2,1-11)

Nádeľ:
Zoslanie
Ducha svätého

27. máj 2012

Každú prvú nedeľu o tretej popoludní máme modlitbu posvätného ruženca, po ktorej bývajú prednášky na rôzne témy. Nebolo tomu inak ani 2. júna. Tento krát nám o púti vo Sv. Zemi prišla porozprávať p. Erika Sanitrová, ktorá sa jej zúčastnila vo februári tohto roku.

V dňoch od 8. do 10. júna sa naši mladí z farnosti zúčastnili veľkej akcie - festivalu Lumen v Trnave. 9. júna sme zase vo farnosti mali športový deň. Mladé rodiny s deťmi sa stretli v telocvični základnej školy a v pizzérii Limba na guláši.

10. júna sme si pripomenuli sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej. Nakoľko bolo nevhodné počasie na procesiu v areáli kostola, pripravili

sme oltárik v kostole. Pri procesii pred Sviatosťou oltárom malé dievčatká posýpali lupene kvetov. V tento deň o 15. hodine sa konal 5. ročník stretnutia banskobystričských chrámových zborov. Pozvanie prijal banskobystričský katedrálny zbor Xavérius, zbor sv. Michala z farnosti Banská Bystrica - Fončorda, zúčastnil sa aj miestny zbor Cantate Deo pod vedením p. Violy Lutonskej a hosťujúci dievčenský zbor Cambiar la Musica z Pohronskej Polhory. Na prezentáciu zavítal aj vzácny hosť p. Alojz Čobej, ktorý pre náš zbor skomponoval skladbu Svätodušné Aleluja a ktorému na Mediálnej púti 19. mája v Bratislave bola udelená cena Andreja Radlinského za celoživotné dielo skladateľa a scenáristu.

Zbor Cambiar la Musica

16. - 17. júna sme sa zúčastnili púte na Velehrad, Hostýn, Kroměříž a Skalku pri Trenčíne z príležitosti priprav na 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie. Účastníci si napriek horúčave púť pochvaľovali.

K záveru školského roka nemôžeme vynechať ani Farský guláš, ktorý bol tento rok 23. júna. Opäť sa úlohy šéfkuchára ujal Peter Žeby za asistencie Jána Ťazára a mnohých ďalších, pretože 12 kg zemiakov a cibule sa len tak neočistí.

Pomaly ale iste si užívame letné dni tepla, pohody a niektorí aj malty, kosy a hrabli.

Na ďalšie pokračovanie sa teší
Mária Gréčová.

Kreslo pre host'a

„V živote je veľa ťažkostí,
mali by sa však riešiť s chladnou hlavou.“

Je naším farníkom. Nenápadný, pracovitý, usmiaty a vždy ochotný pomôcť. Žije na našom sídlisku v Podlaviciach so svojou rodinou. Zapája sa do všetkých aktivít našej farnosti, človek, ktorému nijaká práca nie je nemožná. Nemalým podielom sa zaslúžil o výstavbu nášho kostola a dodnes vytrvalo pomáha pri akejkoľvek činnosti v areáli kostola. Určite už tušíte, že naším dnešným hostom je Pavol Tuček (samozrejme „st.“, teda starší, aby neprišlo cez meno k zámene, starší, ale inak dobre vyzerá).

1. Ani ty sa nevyhneš otázke: Odkiaľ pochádzaš a ako si spomínaš na svoje detstvo a mladosť?

Pochádzam z Krupiny, presnejšie z Krupinských kopaníc. Detstvo a mladosť som strávil na lazoch prácou okolo statku, na poliach. Doma sme mali vždy dobytok, ovce, zajace a asi všetky druhy domácich zvierat, o ktoré sa bolo treba starať. Od jari do jesene bola práca na poli (kosba trávy, žatva, zberanie úrody, sušenie sena). Pri pasení kráv som zbieral hriby. Detstvo však nebolo len o práci, ale aj o zábave. Rád som sa bicykloval. V zime sme sa chodili korčuľovať na zamrznutý potok, kde sa v lete dali chytať raky.

2. Čo ťa priviedlo do Banskej Bystrice a od kedy ste obyvateľmi Podlavíc?

Do Banskej Bystrice som prišiel s manželkou a najstaršou dcérou za prácou a bývaním. V septembri to už bude dvadsaťštyri rokov.

V Podlaviciach som dostal byt z podniku Biotika, kde som odpracoval dvanásť rokov.

3. Môžeš nám predstaviť svoju rodinu?

Sme päť členná rodina. Tri deti Zuzka, Janka a Paľko, manželka Gitka a ja.

4. Kde pracuješ a aké je tvoje profesné zameranie?

Som vyučený obrábač kovov, ale pracujem v zdravotníckej firme na výrobu liečiv ako technik technologických zariadení a sanitár.

5. Spomínaš si na svoje prvé dojmy, keď si prišiel do našej farskej rodiny? Kedy to bolo?

Do farskej rodiny som prišiel, ešte keď sme boli filiálka Radvane. Pocit z omši som mal vždy dobrý, aj keď sa konali na chodbe v základnej škole. Boli sme také malé rodinné spoločenstvo. Väčšiu radosť som mal, keď sme sa stali farnosťou Podlavice. Čakali nás väčšie priestory v bývalých jasičkách, ktoré sme prerobili na kaplnku.

5. Aktivne si sa zapájal do všetkých prác v čase výstavby nášho kostola a dodnes vytrvalo pomáhaš pri akejkoľvek práci v areáli kostola. Napĺňa ťa tvoja práca?

Rád pracujem, snažím sa pomôcť tam, kde treba. Hlavne v odbornej oblasti. Mám veľkú radosť z dobre vykonanej práce a to ma napĺňa.

6. Vieme, že si veľmi pracovitý človek. Nájdeš si voľný čas aj pre seba, resp. aké sú tvoje záľuby, koničky?

Voľný čas si nájdem málo kedy. Keď ho mám, idem na chalupu do svojho rodiska. Tam rád chodievam zbierať hriby a lesné plody a to sú vlastne aj moje záľuby. Doma rád lúštim sudoku a riešim hlavolamy.

7. Aké je tvoje obľúbené jedlo?

Najradšej mám mrvenicu, oravskú slaninu ☺ a jablkovo – makovú štrúdfu, ale inak zjem všetko, čo nezje mňa.

8. Máš skvelú rodinu. Ale predsa. Ak príde v živote nejaká ťažkosť, máš nejaký „recept“, pomáha ti v tom viera v Boha?

V živote je veľa ťažkostí, mali by sa však riešiť s chladnou hlavou. Vtedy je dobré počkať a poprosiť Boha o pomoc. Počas prosby sa človek upokojí a rieši situáciu úplne inak.

Viera v Boha mi pomáha aj pri práci, často sa mi stane, že si s niečím neviem pomôcť a následne sa problém vyrieši ani neviem ako.

9. Ako sa cítiš v našej farskej rodine?

Ako doma.

Za rozhovor ďakuje Helena Žebyová

Zelený štvrtok

Zelený štvrtok je v kresťanskom kalendári štvrtok pred Veľkou nocou a je súčasťou Svätého týždňa. V tento deň sa pripomína Posledná večera, ktorú slávil Ježiš spolu so svojimi učeníkmi. Názov „zelený“ je od-

vedený zo spomienky na sviežu zeleň pre Ježiša v osudovej Getsemanskej záhrade. Pri večernej liturgii sa pripomína posledná Ježišova večera, ustanovenie Eucharistie a Ježišovo umývanie nôh jeho učeníkom.

Aj v tomto roku, v tento Zelený štvrtok, sme niektorí chlapi dostali špeciálnu SMS-ku od pána farára, v ktorej nás pozýval na večernú omšu spojenú s obradom umývania nôh. Je to výnimočný akt, pri ktorom spomíname, ako Ježiš, ktorý prišiel nie preto, aby mu druhí slúžili, ale aby sám slúžil, vykonal ten najponíženejší úkon – umyl nohy apoštolom, aj keď vedel, že Judáš ho zradí, Peter trikrát zaprie, že ho pozná, a ostatní apoštolí ho opustia. Bol to skutok nezištnej služby, nič za to neočakával.

Každý z nás, sediaci v prvom rade v kostole, mal príležitosť hlbšie zažiť zmiešané pocity učeníkov a prostredníctvom nášho pána farára Daniela

dotyk blahodamných Ježišových rúk. Pri obrade umývania nôh sa tešíme, že budeme žiť po celú večnosť. Všetci, čo účasťou na tomto obrade nasledujeme Ježišov príklad, určitým spôsobom okúsime, čo znamená milovať ako miloval Ježiš. Taká láska môže byť mocným svedectvom a zároveň vhod-

ná príležitosť na skúmanie srdca, vyznanie hriechov, odstránenie nedorozumení a na odpustenie.

Na záver prosíme, aby sme v geste Ježišovho umývania nôh objavili tajomstvo pokory Boha voči nám. Nech tento obrad je znakom, že sme sa zverili do Božej lásky a súčasne prosíme obráťme sa prosbou o Jeho lásku.

Jaroslav Šuba

Križová cesta ulica Skubína....

V našej bola od 24. februára každý piatok križová cesta. Vyvrcholením sa stal Veľký piatok 6. apríla 2012, kedy sme sa vybrali už po tretí raz na púť ulicami Skubína. Každému sa nepodarí putovať do Svätej zeme. My si však budujeme „tu“ našu Kalváriu a pripomíname okoloidúcim dôležitú udalosť z dejín spásy.

Môžeš si dovoliť po cestách tohto sveta akýkoľvek spôsob života, potrat, rozvod, násilie? Svet Ťa strháva ako rieka a ty ideš proti prúdu. Učíme sa ísť po stopách, ktoré vyznačil sám Kristus, keď putoval po tejto zemi. Zanechal nám slová: *„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj križ a nasleduje ma.“ (Lk 9, 23)*

Križová cesta má určite svoj pôvod v sprievodoch pútnikov, ktorí kráčali po stopách Pána Ježiša nesúceho križ ulicami Jeruzalema. Kto z nás išiel k Božiemu hrobu tou cestou, po ktorej kráčal Kristus s križom? Viaceré zastavenia pripomínajú nádvorie, kde bol Ježiš odsúdený na smrť, miesto, kde stretol plačúce jeruzalemské ženy, či miesto, kde Šimon Cyrénsky vzal na svoje plecia Kristov križ. Križovú cestu, ako ju poznáme dnes, s jej 14 zastaveniami prechádzame nielen vo Veľký piatok. Zostáva v nás aj v nasledujúcich dňoch a vo viere kľáčime a klaniame sa...

Možno aj teba budú osočovať, nepochopia Ťa a budú sa z teba smiať. Zostávaš sám... máš v tejto chvíli stratiť svoju tvár a zrieknuť sa kresťanstva,

lebo už vyšlo z módy. A my počúvame slová Krista, ktorý žiada ešte viac, „...nech vezme každý deň svoj križ a nasleduje ma.“ Tak sme ďalej putovali ulicami Skubína a učili sme sa nasledovať Ho. Či chceme, alebo nie, bolesť

bude ďalej strpčovať náš život. Aj tvoj. Chceš sa jej vyhnúť? Potom asi nebudeš kresťan. Zdá sa ti to čudné, ale ten miluje bolesť, lebo pozná jej cenu. Priznávam, že mám aj ja pritom v očiach slzy. O bolesti sa má hovoriť, len ak poslúži iným ako svetlo, aby sa Bohu vzdala sláva.

Spomeňme si, ako ON niesol svoj - náš kríž a ako ho naň pribili, ale vstal z mŕtvych. Prajem nám všetkým, aby sme sa presvedčili, že už na tejto zemi je kríž cestou k radosti. Vonkajší svet sa bude postupne strácať a budeme ho vnímať len ako kulisu. Nikomu nemáme čo závidieť. Staňme sa svetlom a láskou v našom trápení. Koľko ľudí denne prechádza okolo nás nielen v našich uliciach a na sídlisku. V každom z nich je Kristus, ktorý sa chce narodiť, žiť a vstať z mŕtvych.

Jana Ťažárová

Slávenie Veľkej noci v našej farnosti

Popolcovou stredou sme tento rok už 22. februára zahájili tohtoročné pôstne

obdobie. Na znak očisty sme si v tento deň symbolicky nechali potrieť čelá popolom. Popol, ktorý sa niekedy používal na čistenie, je pre kresťanov znakom vnútornej očisty a začiatok času pokánia. A to nie preto, aby sme sa z pohľadu možno menej zainteresovaných, nútili k akejsi nezmyselnej askéze, ale preto, aby sme sa viac než inokedy zamýšľali nad tým, čo sme neurobili dobre alebo nezvládli. A to s cieľom uvedomiť si svoje chyby a omyly a urobiť cestu k náprave. Tento obrovský význam predveľkonočného obdobia by nám nemal unikať, pretože je tou jedinou cestou k spásu ľudského ducha a zmysluplnej existencii každého z nás tu na zemi. Opačné konanie spôsobuje žiaľ nevedomosť, ktorej následkom je cesta do tmy. Veľakrát sme svedkami takéhoto konania a som presvedčená, že pre každého veriaceho je veľkou bolesťou, keď sa musí prizerať na to, ako sú ľudia veľakrát sami schopní vmanévrovať svoj vlastný život do skazy. Veď príkladom takéhoto konania nebol ani nik iný, než samotní Židia. Vďaka svojej nevedomosti dopustili ukrižovaním Krista ten najnespravodlivejší súd v dejinách ľudstva.

Farský kostol Svätého Ducha v Podlaviciach pulzoval aj po tieto dni svojim vlastným životom. Boli sme toho svedkami nielen v jeho preplnených priestoroch na Popolcovú stredú, ale aj počas celého pôstneho obdobia. V popoludňajších hodinách sa v piatok pred Kvetnou nedeľou kostol zaplnil veriacimi, ktorí prišli ku svätej spovedi, aby mohli počas Veľkého týždňa v Eucharistii prijať Krista. Liturgiou Zeleného štvrtka sme začali slávenie Veľkonočného trojdna. Počas Zeleného štvrtka, dňa ustanovenia Sviatosti Oltámej, sa zhromaždili kňazi našej diecézy v kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici, aby si obnovili sľuby sviatosti kňazstva do rúk kardinála Jozefa Tomku z Ríma.

Na Veľký piatok sme sa stretli pred kostolom už o 12. hodine, aby sme zastaveniami krížovej cesty uvažovali, ako Ježiš kráča i dnes ulicami našich miest a dedín. Krížová cesta cez Skubín a priľahlé lúky nad Banskou Bystricou trvala asi hodinu a zišlo sa na nej až 95 veriacich. V tento deň sa o 17. hodine začali aj obrady k pripomenutiu ukrižovania Krista. Kostol bol opäť plný. Inak to nebolo ani na Bielu sobotu, kedy sa liturgia začala po západe slnka. V jej druhej časti – liturgii slova – sme si veľmi konkrétne pripomenuli, s akou láskou sa Boh stará o človeka počas celých dejín spásy. Medzi jednotlivými čítaniami zaznieval spev žalmov ako refrén vďaky a radosti na počuté Božie slovo. Dominovala však Glória, v speve ktorej bolo cítiť jasnú istotu a radosť z vykúpenia. Skončil sa pôst. Oslavy zmŕtvychvstania Pána sa začali na Veľkonočnú nedeľu, čím sme aj ukončili Veľký týždeň.

V kostole v Podlaviciach sa veriaci schádzali, aby zdieľali Kristovo utrpenie, ale tiež aby boli svedkami podstaty našej viery, ktorá nás sprevádza pod cestu z tmy do svetla, zo smrti do života. Len týmto je možné prinavrátiť zmysel takému sviatku, akým by inak bežná Veľká noc bola. Zredukovaná na nákup potravín a nápojov, prípravy zemiakového šalátu a iných lahôdok, prípadne strácanie drahocenného času ritualizovanými návštevami. Áno, veď aj dobré jedlo alebo stretnutie s blízkymi k tomu určite patria. Avšak bez duchovného rozmeru by to bolo veľmi málo. Tešme sa, že sme sa aj tohto roku mohli začleniť do spoločenstva tak významných duchovných osláv.

„Veľký“ zbor Cantate Deo počas bohoslužieb

Eva Höhn

Ako nám to šibalo

Silu Veľkého týždňa a veľkého víťazstva nad smrťou prežíva každý kresťan duchovne, osobne a najmä radostne. Jeden z radostných a veselých momentov je tešenie sa z Veľkonočného pondelka. Polievanie (vodou) sa v histórii spája s rozohnaním napríklad nežiaduceho zhromaždenia, čo bola aj návšteva Ježišovho hrobu ženami. Rímski vojaci zrejme vtedy začali s týmto zvykom.

V našich krajoch je tento deň symbolom očistenia. Veľkonočný pondelok býva veselý aj v našom kostole po sv. omšiach. Samozrejme v kresťanskom poňatí a porozumení. Muži to pochopia tak, že treba strážiť hrob a nebadane ako rímski vojaci sa vytratia pri konci sv. omše z chóru. Naštartujú sa korbáče a hybaj ho plniť všetky možné nádoby čistou vodou. Ženy to našťastie pochopia tak, že toto nie je ich deň, kedy treba polievať mužov, ale je potrebné utekať, spievať si tú našu, veľkonočnú "Jááj,..." a napokon pokorne ponúknuť mužov vajíčkom, koláčikom a ostatnými dobrotami. A môžu byť veľmi rady, ak sa ich

farskí kúpači nepokúšajú vysušiť chladným vzduchom okolia korbáča.

My, pracujúci muži, sa v utorok ráno vytratíme nebadane do práce. Nuž, mužské pokolenie, - zachráň sa, kto môžeš (p.s.: viem, o čom píšem, ja chodím každý utorok po Veľkej noci do práce o štvrtej ráno). Ale čo taký pán farár, ktorý má miesto pracoviska a bydliska

to isté. Nuž ten musí vybaviť každú stránku – aj polievaciu. A veruže úniku nebolo ani toho roku. Veľkonočný utorok žiaľ zbral veľkú tužku a podpísal sa pod jeho zdravie. O pár dní ho však neobdarovávali ženy, ale jeho lekárka, a nie dobrotami ale antibiotikami.

Nuž aj takéto stránky máva v našej famosti Veľkonočný pondelok. Ak neveríte prídte na sv. omšu - ale neodporúčam tú o desiatej, vtedy zvyknú miništrovať Frederik T. a Maťo K. Obidvaja sú všeobecne podozriví a vyhlásení ako poprední farskí kúpači. Ako sa ukazuje, sú skutočným príkladom, v ich šľapajach kráčajú aj iní aktívni mladší kúpači: Daniel, Šimon, ale aj starší sa učia...

Veľkonočný pondelok sme povedali Auf wiedersehen Lucke Klincovej, ktorá odišla drať nemecké školské lavice. Pán farár jej udelil po svätej omši požehnanie na cestu, ktoré ju tam sprevádza. My všetci, celé naše farské spoločenstvo, sa tešíme na jej príchod. Podobne ako sme sa tešili na Zuzku Tučekovú a Danku Gajdošovú, ktoré si takto vyskúšali štúdium v zahraničí.

P.S.: A ak sa ženám nepáči polievanie, nech sú rady, že sa nepolieva celú oktávu, teda všetkých 8 dní!

Lubo, najstarší kúpač od Mazúrovcov

5. výročie konsekrácie kostola Sv. Ducha

Dňa 28. apríla sme si pripomenuli 5. výročie konsekrácie nášho kostola Sv. Ducha tu v Banskej Bystrici – Podlaviciach. Vďačnosť za tento Boží stánok sme prejavili celodenným farským dňom bohatým na aktivity, do ktorých prípravy sa zapojili všetky vekové kategórie famíkov. Dopoludnia sa v areáli kostola pri rôznych hrách stretli rodiny s deťmi. Popoludní sa veriaci v kostole zúčastnili ďakovnej adorácie. Po skončení o 16. hodine – tak ako pred piatimi rokmi - začala slávnostná sv. omša spojená s posviackou nového organu. Svätú omšu celebroidal Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup, spolu s viacerými kňazmi. Medzi nimi nechýbal d.p. Ján Ďurica, SJ, jezuiti v deväťdesiatych rokoch začínali so sv. omšami v Podlaviciach, d.p. Kazimír Divéky, prvý podlavický farár, ako aj terajší d.p. Daniel Bédi, SF. Účinkoval domáci farský zbor dospelých Cantate Deo, ktorý dirigovala pani Viola Lutonská a na organe hral Matúš Kucbel. Tiež sa pridal zbor mladých. Po sv. omši sa famíci posilnili pri švédskych stoloch. Nakoniec oslavy vyvrcholili Večerom chvál - hudobno-slovným pásmom, ktoré doprevádzala skupina SEVEN B.B.

Mária Gréčová

Aj deti oslavovali

Pri príprave programu osláv 5. výročia konsekrácie nášho chrámu sa myslelo na všetky vekové kategórie. Na sobotňajšie dopoludnie pre

tých najmenších pripravila pani Ingrid Žitňáková v spolupráci s našimi mladými animátormi na čele s Paľkom Legiňom, Zuzkou Tučekovou a Annamáriou Ťažárovou predpoludnie plné hier, zábavy a dobrôt.

Program pre deti sa konal v areáli okolo altánku za kostoľom, pričom animátori, ktorých pani Inga obliekla do rozprávkových kostýmov, odštartovali najprv deti na okružnú jazdu po mi-

nidopravnom ihrisku vytvorenom na chodníkoch okolo altánku. Nasledovalo pútavé divadielko v Zuzkinom podaní a ďalšie súťaže a hry: chytanie rybičiek, kolky, kreslenie kriedou, šermiarsky ring,... V samotnom altánku sa maľovali tváričky a podávali cukrovinky a pitie – najväčší záujem bol o cukrovú vatu, ktorú pripravovala pani Inga. Rozprávku o poštárovi, ktorý sa vybral na Suchý vrch, deťom zahráli Annamária a Paľko. Každý účastník, od tých najmenších ratolestí až po nás rodičov, si mohol v toto rozprávkové predpoludnie načerpať predovšetkým kus lásky. Tej, ktorú nám Pán sprostredkúva cez blížnych.

Po zábave a hrách nasledovala adorácia mladých rodín pri vystavenej Sviatosti Oltárnej. Už trochu unavené detičky síce väčšine rodín umožnili zotrvať iba chvíľku, ale Pán Ježiš mal určite aj z tejto chvíľky a celého predpoludnia veľkú radosť. Bola to milá a s láskou zorganizovaná akcia, ktorou radostne odštartoval hlavný deň osláv. Po popo-

ľudňajšom oddychu nás všetkých, malých i veľkých, čakala svätá omša s pánom biskupom Tomášom Galisom, ktorý náš chrám na deň presne pred 5 rokmi konsekroval.

Vďaka za zorganizovanie detského predpoludnia patrí predovšetkým pani Inge Žitňákovej a mladým animátorom, za zapožičanie dopravných značiek a niektorých pomôcok z Materského centra Podlavice aj pani Ivetke Sepešiovej. A za vydarenosť celej akcie patrí vďaka Pánu Bohu a všetkým, ktorí sa jej zúčastnili a vytvorili spoločenstvo lásky a radosti.

Miroslav a Beáta Haviarovci,
sekcia rodín

Farský deň

V sobotu 28. apríla sme všetci spoločne oslavovali piate výročie vysvätenia nášho kostolíka. Oslava bola rozdelená na dve časti: prvá časť bola pre detičky, to aby minuli všetku svoju energiu a podvečer na druhej - hlavnej časti - slávnostnej omši, už iba pokorne a tichúčko počúvali.

Podľa pokynov sme sa začali od 9. hodiny stretávať pri kostole, detičky si doniesli všetky možné dopravné prostriedky, ktoré ich rodičia vládali priniesť. A tak sa stretla celkom slušná kopa bicyklov, odrážadiel, motoriek, trojkoliek, kolobežiek... Po milom privítaní pánom policajtom (Palko Legiň) sa všetci motoristi vyrútili na pripravenú trasu označenú ozajstnými dopravnými značkami. Bolo že to prekvapenia, keď detky zistili, že premávka je len jednosmerná, a že nemôžu chodiť kam sa im zachce. Ani kruháčom sa nedalo prejsť skrz. Hlavne pre tých maličkých to bola naozaj dopravná príučka. Po neustálom krúžení sa premávka zastavila a deti dostali pozvánku od naozajstnej princeznej (Zuzka Tučeková) do rozprávkovej krajiny. Keď sa všetci pekne pousádzali, zahrála im princezná so svojimi kamarátmi príbeh o svojej sesternici - princeznej, ktorá nepoznala čarovné slovička a stále len kričala: „Ja chcem, ja chcem.“

Veru poučný príbeh to bol! Na deti čakalo aj mnoho zaujímavých súťaží, z ktorých určite najobľúbenejšie bolo chytanie rybičiek v bazéne, či kuželky. Detičky si mohli dať pomaľovať aj tváričky, a tak medzi nami o chvíľku lietali motýličky, pobehovali myšky a mnohé nebezpečné šelmy. O cukrovú vatú bol taký veľký záujem, že sa nestihla namotávať. A k tomu všetkému sa všade okolo vznášali obrovské bubliny z netradičného bublifuku a ďakde v povetrí hrala úžasná hudba jedného klaviristu až z Moskvy, ktorý mal v našom kostole koncert už deň vopred, no keďže sme sa ho väčšina z nás nemohli zúčastniť, náš pán farár nám tento koncert sprostredkoval ešte raz. Bol to naozaj veľmi príjemný a požehnaný deň plný slniečka a usmiatech priateľov.

Chcem sa v mene rodičov spokojných a usmiatech detí poďakovať mládeži, ktorá pre nás všetkých pripravila nádherné dopoludnie - štart veľkej slávnosti.

Jana Minarovičová

Vivat vox organi! (Nech žije hlas organov!)

Organ patrí medzi najstaršie hudobné nástroje. O tomto nástroji sú zachované správy z tretieho tisícročia p.n.l. ako hydraulis – tlak vzduchu bol stabilizovaný s použitím vody. V 4. storočí nášho letopočtu vystriedal hydraulický mechanizmus systém využívajúci vzduch pomocou mechov. Vizualna i technická podoba nástroja sa cez stáročia menila a vyvíjala od jednoduchých prenosných nástrojov, cez organy strednej veľkosti až po veľkolepé majstrovské diela, aj vďaka ktorým dostal organ prívlastok „kráľ nástrojov“.

Zmienka o prvom využití organu v kresťanskej bohoslužbe západoeurópskej kresťanskej kultúry je doložená už roku 757. Po roku 1240 sa postavenie tohto nástroja, využívaného najmä v chráme, vykryštalizovali do takej miery, že sa organ stal neoddeliteľnou súčasťou západoeurópskej kresťanskej liturgie.

Pri slávení Božích tajomstiev má veľký význam posvätná hudba. Preto má organ v latinskej Cirkvi veľkú úctu, lebo či už sprevádza spev, alebo zaznieva sám, dodáva lesk posvätným obradom, sprevádza Božie chvály, podporuje modlitby veriacich a dvíha ich mysle k Bohu. Pre úzky vzťah, ktorý má organ k hudbe a k spevu v liturgických úkonoch a pobožnostiach kresťanského ľudu, je vhodné požehnať ho prv, než sa začne v liturgii používať.

Dňa 28. apríla, pri príležitosti sviatku 5. výročia konsekrácie farského chrámu Svätého Ducha v Podlaviciach, posvätil nový digitálny organ Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup. Podlavický chrám tak pri slávení liturgie nadobudol novú dimenziu, ponúkanú zvukmi nového organa.

Organ sa vyznačuje vyššou kvalitou zvuku tým, že jednotlivé registre obsahujú zvuky, ktoré sú nahraté z originálnych píšťal. Jeho nevýhodou a závažným limitom je skutočnosť, že funguje na báze špeciálneho zabudovaného reproduktora, z ktorého vychádzajú zvuky. Od klasických organov sa teda zásadne líši tým, že zvuk nevystupuje z píšťal, ale je reprodukován. Samozrejme, že na druhej strane sa tým uľahčuje jeho údržba. Píšťalové organy je potrebné neustále udržiavať, intonovať, ladiť a čistiť.

Dvojmanuálový organ, ktorý je v Podlaviciach, pozostáva z 24 registrov, ktoré majú funkciu alternácie. Tri rôzne zvuky v rámci jedného registra umožňujú organistovi prispôbiť zvuky organa, podľa práve interpretovanej organovej literatúry. Organista má tiež k dispozícii pamäťové funkcie v rámci voľných kombinácií. Tie mu umožňujú uložiť do pamäti organa ním zvolenú registráciu a stlačením príslušného čísla pamäťového bloku ju okamžite zapnúť.

Organ je vybavený aj funkciou kolektívov, ktoré sú uložené v pamäti organa a obsahujú naregistrovanú kombináciu zvukov vo forme Pléna a Tutti, prakticky využívaných najmä pri slávnostnom introite (vstupe) slávenia a na jeho konci.

Zaujímavou sa ukazuje aj funkcia transpozície zvukov organa do viacerých polôh. To je prakticky využiteľné najmä pri skladbách, ktoré sú písané vo vysokých polohách, aby sa ľudu ľahšie spievalo, no najmä pri „chytaní sa“ odpoveďami na kňazove spievané modlitby.

možno využiť
hru zvuky klavíra, čembala,

Okrem toho je organ vybavený aj niekoľkými nezvyčajnými registrami, ktoré pri špeciálnych príležitostiach. Obsahuje sláčikového zboru a zvonov.

Na hracom stole sa nachádza aj disketová mechanika, ktorá po vložení nosiča so skladbami umožňuje ich prehratie.

Nový organ je umiestnený na chóre, nad vstupom do kostola a tak sa stáva súčasťou diania v priestore. Bezprostredne pod ním začína slávnostný vstup kňaza s asistenciou, počas ktorého organ otvára slávenie liturgie svojim mohutným zvukom, ktorý dokonale naplní každú časť kostola.

Dispozícia organa umožňuje jeho využitie pri improvizáciách organistu, na interpretáciu omšových kompozícií, pri slávení vešpier, ale i koncertov ako sólový, tak aj sprievodný nástroj.

Je mi ctou, že som mohol byť pri uvádzaní a požehnávaní nového organa. Oceňujem tiež ochotu a snahu pána farára Bédiho, vymeniť prakticky bezvýznamný syntetizátor za hodnotnejší nástroj, akým je tento organ. Ďakujem tiež všetkým darcom a dobrodincom nového organa. Želám mu dlhú službu, aby napomáhal dvíhaniu mysle veriacich k Bohu. A Vám, milí veriaci, želim, aby ste si ho plne užívali a radostne sa ním nechávali viesť pri sprevádzaní tajomstiev liturgie. Nech spolu s Vaším spevom umocňuje silu spoločenstva a modlitieb, vznášajúcich sa k nebu.

Matúš Kucbel

Dispozícia nového organa:

Bordun 16'	Prinzipal 8'	Gedackt 8'	Oktave 4'	Spitzflöte 4'
Quinte 2 2/3'	Oktave 2'	Mixtur V	Trompete 8'	Koppel II-I

Druhý manuál (Schwellwerk):

Bordun 8'	Salizional 8'	Schwebung 8'
Prästant 4'	Flöte 2'	Cornett III
Kleinmixtur III	Oboe 8'	Tremulant

Pedál

Prinzipal 16'	Subbaß 16'	Octave 4'
Bassflöte 8'	Choralbaß 8'	Posaune 16'
Trompete 8'	Koppel I-PED.	Koppel II-PED.

Zusatzregister:

Piano / Cembalo 8' / Chimes (G-G) / Zimbelstern / Streicher

Odišli do večnosti...

Odišiel do večnosti, ale zostáva medzi nami. D.p. RNDr. Vladimír Jukl zo Spoločenstva Fatima, ktorého si Stvoriteľ povolal 1. mája 2012 v 88. roku života, 42. roku kňazstva a 38. roku členstva v SF.

Tento kňaz bol v čase totalitného režimu perzekvovaný a väznený 14 rokov za vieru, pravdu a slobodu človeka. Právom mu patrí titul Generál Tajnej Cirkvi.

Stovky veriacich, priateľov, známych, príbuzných a jeho duchovná rodina – Spoločenstvo Fatima, ktorého bol zakladateľom, sa prišli s ním rozlúčiť 8. mája do Dómu sv. Martina v Bratislave. Pohrebnú sv. omšu celebroidal arcibiskup Stanislav Zvolenský s množstvom kňazov. Všetci mu prišli prejavíť úctu a spolupatričnosť. V rozlúčkovej reči žilinský generálny vikár Ladislav Stromček prečítal list od kardinála Jána Chryzostoma Korca, ďalej za konferenciu politických väzňov sa s ním rozlúčil Rudolf Dobiáš, vystúpil aj bývalý disident František Mikloško, podpredseda NR SR Ján Figel a nakoniec sa prihovril d.p. Daniel Bédi SF., predstaviteľ bratov Spoločenstva Fatima. D.p. Vladimír Jukl bol pochovaný v Bratislave, na cintoríne v Slávičom údolí. Tu v rozlúčkovej reči vystúpili ďalšie osobnosti z odbornej, politickej a duchovnej oblasti. Odpočinutie večné daj mu Pane...

Spišský emeritný biskup Mons. prof. ThDr. František Tondra zomrel v 76. roku života, 49. roku kňazstva a 22. roku biskupskej služby dňa 3. mája 2012 po ťažkej chorobe v nemocnici v Košiciach. Pohrebnú sv. omšu 10. mája celebroidal košický arcibiskup Bernard Bober s viacerými kardinálmi, biskupmi a mnohými kňazmi a diakonmi. Rozlúčiť sa s ním prišli aj bohoslovci, príbuzní, politická a odborná verejnosť, veriaci z farností, kde počas svojej kňazskej služby pôsobil, tiež priatelia a známi.

Pán biskup počas svojho života svojím hlboko ľudským prístupom k človeku si vybudoval úctu a obdiv nielen medzi veriacimi, ale bol aj všeobecne uznávanou morálnou autoritou. Je pochovaný v Spišskej Kapitule na miestnom cintoríne. Odpočinutie večné daj mu Pane...

Týchto pohrebov som sa zúčastnila z úcty k týmto dvom zosnulým, ktorí svojím životom sa zaslúžili o slobodu človeka. Aj v čase totalitného režimu si zachovali svoju ľudskú tvár.

Mária Gréčová

Prvé sv. prijímanie

Každoročne sa v našej farnosti začiatkom mája koná prvé sväté prijímanie a ani tento rok nebol výnimkou. A predsa som tento deň prežila inak, ako po iné roky. Prvýkrát som sa totiž aktívne podieľala na príprave detí ako animátorka. Túto úlohu som prevzala po Lucke Klincovej, ktorá má síce v tejto oblasti dlhoročnú prax, no odišla do Nemecka na študijný pobyt.

Okrem poučení s pánom farárom, na ktorých sa preberalo Desiat' božích prikázaní, bývali každú druhú nedeľu aj stretká po svätej omši o desiatej hodine, ktoré skoro celý rok viedla Lucka, zopár som si ich pripravila aj ja a pri posledných som pomáhala pani katechétky Gitke Kováčovej, ktorá učí náboženstvo na našej podlavickej škole. Práve na týchto posledných strestkách sme decká pripravovali na prvú svätú spoveď, ktorá

sa konala v sobotu, deň pred prijímaním a naučili sme sa spolu pesničku *Toto je deň*, ktorú sme si potom v nedeľu na začiatok svätej omše aj spolu zaspievali.

Po takmer ročnej príprave prišiel nakoniec 6. máj, kedy deti po prvýkrát mohli prijať Telo a Krv Pána Ježiša. Na prvom svätom prijímaní bolo sedem detí, z toho tri dievčatká a štyria chlapci: Matka, Katka, Adka, Ivko, Matúško, Šimonko a Matko. Bola to naozaj výnimočná slávnosť, či už pre deti, ich rodičov, ale aj pre mňa. Okrem spoločných prosieb a spoločných modlitieb pred a po svätom prijímaní, nieslo tiež každé dieťa jeden obetný dar, či už bábiku, autičko, alebo samozrejme chlieb a víno. Po omši sa ako zvyčajne všetci spolu odfotili a rozišli sa na slávnostné obedy.

Bol a stále je to pre mňa nezabudnuteľný zážitok a som rada, že som mohla spoznať také milé decká, niečomu ich naučiť a zažiť s nimi aj trocha zábavy. A ak dobrý Boh dá, aj o rok budem môcť spoznať nové deti, s ktorými sa budeme spoločne stretávať a v máji budú môcť tiež po prvýkrát prijať sviatosť prvého svätého prijímania.

Terka Mazúrová

Púte za vlastnou dušou

Občas sa človeku stane, že ide príliš rýchlo a zabudne počkať na svoju dušu. Zastaví sa... ale niečo mu chýba. Inokedy sa urputne drží niečoho, čo ho strašne spomaľuje a nechá svoju dušu utiecť. Alebo chce vedieť, kde je hranica jeho síl psychických i fyzických. Možno chce lepšie spoznať svojho blízkeho človeka aj v krízovejších situáciách. Možno chce len viac vedieť o bežných miestnych ľuďoch, prípadne chce stretnúť pútnikov z celého sveta. Alebo chce len na chvíľu vypnúť kanál „Uponáhľaný život“.

Farská púť na Staré Hory

V sobotu 12. mája 2012 sa konala púť farskej rodiny B.Bystrica – Podlavice na Staré Hory, ktorá sa niesla v duchu vďačnosti za 5 rokov kostola a 10 rokov farnosti. Prevažne rodiny s malými deťmi (asi 90 ľudí) sa prišli k Božej Matke poďakovať, ale aj prosiť o ochranu. Svätú omšu sme mali na Studničke. Celebroval ju p. f. Daniel Bédi, SF, ministroval Daniel Šuba. Po návrate zo Starých Hôr boli všetci pozvaní na opekačku do altánku v areáli nášho kostola. Popri opekaní muži spevovali breh potoka za kostolom. Púť, výlet, opekanie a brigáda sa aj vďaka dobrému počasiu vydarili.

www.podlavice.fara.sk

Púť rodín našej farnosti na Staré Hory

Tohto roku sa konala tradičná púť rodín našej farnosti na Staré hory až 12. mája. Termín bol zvolený zrejme optimálne, pretože sa púte zúčastnilo najviac farníkov za posledné roky – miništranti narátali takmer stovku pútnikov. Potešiteľná bola i rekordná účasť mladých rodiniek s deťuškami. Tentoraz sa v autobuse objednanom pánom farárom aj stálo. Ale stálo to

za to!

Po príchode na Staré Hory nasledovalo krátke zastavenie v Bazilike Navštívenia Panny Márie. Kostol, ktorý bol postavený v rokoch 1448 – 1499, má na hlavnom oltári sochu Panny Márie z 15. st., o ktorej nám otec Daniel porozprával jej príbeh. V časoch protestantizmu

v 17. st. bola socha sňatá z oltára, zakopaná na mieste terajšej Studničky a začiatkom 18. st. prenesená opäť na hlavný oltár (v minulom roku sa slávalo 300. výročie tohto prenesenia). Prameň vyvierajúci pri mieste zakopania sochy bol dlhé roky zanedbávaný. Avšak 1. septembra 1886 voda prinesená z prameňa zázračne uzdravila z ťažkej choroby vtedajšieho starohorského farára Mateja Hrivňáka. Z vďačnosti za uzdravenie dal postaviť na tomto mieste kaplnku a položil tým základy dnešnej obľúbenej Studničky.

Aj ďalšie kroky našej púte rodín z Baziliky smerovali k Studničke. Svätú omšu celebroidal otec Daniel a spevom obohatil Matúš Kucbel a členovia nášho speváckeho zboru dospelých. Evanjeliové čítanie o putovaní Svätého Pavla krajinami akoby aj nám chcelo pripomenúť: „Šír vieru v Ježiša Krista!“ Príhovor otca Daniela bol adresovaný nám rodinám a predovšetkým úlohe matky v rodine. Vzorom aj dnešným mamám je Panna Mária. Pod jej ochranu každý deň vkladajme svoje rodiny a vyprosujme si orodovanie u nášho nebeského Otca!

Cestou zo Starých Hôr sme sa v autobuse pomodlili desiatok radostného ruženca a obdržali sme na pamiatku od otca Daniela fotoskladačku s názvom Mariánske pútnické miesto Staré Hory s krátkou históriou, modlitbou k Matke starohorskej i piesňou k Panne Márii, z ktorej vyberáme: „Buď za všetko Bohu chvála, za milosť prevelikú, že nám zoslal prímluvnicu, našu Matku nebeskú. My sa opäť sem vrátíme, tu nájdeme útechu. Do

tých čias buď, Matka, zbohom, požehnaj nás na cestu.“

Program pútnického dňa pokračoval aj popoludní tradičnou brigádou chlapov v areáli okolo kostola a následnou grilovačkou v altánku. Vďaka Pánu Bohu za tento pekný deň, radi sa ako farské spoločenstvo rodín budúcu jar na Staré Hory vrátíme!

Miroslav a Beáta Haviarovci,
sekcia rodín

Ako Staré Hory omladli

Trochu nás prekvapilo, keď nás pán farár Daniel požiadal, aby sme napísali článok do Podlavického farského časopisu. Veď patríme do susednej farnosti na Fončorde. Ale keďže otec Daniel nás s Neokatechumenátnym spoločenstvom prijal do farskej rodiny, v poslednom čase sa čoraz viac v Podlaviciach udomácnujeme a radi sa zúčastňujeme na zaujímavom a obohacujúcom programe. Vedeli sme, že v sobotu 12. mája sa na Starých Horách koná púť podlavických rodín. Deti boli výnimočne zdravé a počasie prialo, tak sme sa ráno zmobilizovali a vyštartovali.

Zmorení púťou

S nikým sme sa nedohadovali, presné informácie o mieste odchodu sme nemali. Autom sme dorazili pred kostol, vylodili sme deti a kočík, poobzerali sa, ale autobus ani ľudia nikde. Rýchly telefonát s otcom Danielom nás našťastie ubezpečil o tom, že sme to stihli, len sme na zlom mieste. Presunuli sme sa cez potok za mäsiareň a poslední sme sa naládovali do úplne plného autobusu. Galantní farníci nám prepustili

zopár predných sedadiel, aby sme mali kde zložiť naše 4 deti. Otec Daniel všetkých srdečne privítal a mohlo sa vyraziť. V autobuse bolo horúco, takže na Starých Horách všetci sa s radosťou nadýchli čerstvého vzdu-

chu.

Najskôr sme zamierili do Baziliky Navštívenia Panny Márie, kde sme si vypočuli stručnú his-

tóriu tohto, pre naše okolie významného, mariánskeho pútnického miesta. Cestou ku Studničke sme mali v úmysle pomodliť sa ruženec, ale deti mali stále nejaké svoje záujmy na chvoste zástupu, preto sme spolu s ostatnými detnými rodinami s ťažkosťami dobiehali ostatných pútnikov. Hore na Studničke sme sa našťastie všetci počkali. Dodatočne k nám dorazili aj tí, čo prišli na autách a mohla začať hlavná časť programu – svätá omša.

V kázni sa otec Daniel samozrejme venoval rodine a jej poslaniu v dnešnom svete, vyzdvihol úlohu otca ako kňaza rodiny a povzbudil nás vo viere v ťažkých časoch. Deti boli očarené svätou omšou v prírode. Najviac ich však zaujali žaby, ktoré tam objavili a nebyť zásahu rodičov, tak by to s nimi (žabami) asi skončilo zle. Po svätej omši sme si nabrali vodu z prameňa a pobrali sme sa na cestu domov. V autobuse sme sa pomodlili jeden desiatok ruženca a do konca cesty sa pri počúvaní rádia ozývali výkriky radosti, keď naši hokejisti striedali jeden gól za druhým v zápase proti Bielorusom. Ale príjemne unaveným, spiacim deťom to vôbec neprekážalo.

V dobrej nálade sme vystúpili v Podlaviciach s pocitom, že sme zažili požehnaný čas v Božej prítomnosti, s rodinou, otcom Danielom, s priateľmi ale aj s ľuďmi dovtedy neznámymi, s ktorými sme vytvorili jedno farské – rodinné spoločenstvo.

Ján a Terézia Kothajovci

Tradične vynikajúca ope-

(=ope-kačka)

Zobudili sme sa do krásneho slnečného dňa. Bola druhá májová sobota a naše deti sa na púť na Staré Hory tešili už dobrých pár dní. Autobus, ktorý nás viezol, len tak praskal vo švikoch, toľko detí, rodičov, či starých rodičov prišlo navštíviť neďaleké pútnické miesto.

Keď sme prišli na Staré hory, na chvíľu sme sa zastavili pomodliť sa v známom kostolíku. Tu sa začali schádzať ďalšie mladé rodiny, ktoré radšej neriskovali, že sa nezmetia do spoločného autobusu a prišli vlastným autom. Ako zvyčajne príjemná prechádzka na zázračnú Studničku a svätá omša, ktorú slúžil náš otec Daniel, prispeli k hlbokému duchovnému zážitku našej púti. Pre krásne počasie, čistý vzduch a nádhernú prírodu okolo nás sa nám nechcelo ani domov ísť. Ale tam nás ešte čakal ďalší program – v telke hokej, potom brigáda okolo nášho kostola a opekačka v altánku. Šikovní chlapi sa zišli pri kostole hneď poobede. A veru nešetřili svoje sily v práci s krompáčmi, lopatami a fúrikmi pri skrášľovaní prostredia okolo

jazierka a za kostolíkom. Areál okolo altánku sa začal pomaly zaplňať. Stále prichádzali ďalšie a ďalšie mamičky s väčšími, či menšími deťmi, ale miesta bolo stále dosť. A deti sa tu mohli do sýtosti vybehať a vyšantiť.

O to, aby naše brušká zostali spokojné a sýte, sa okrem nášho pána farára, ktorý zabezpečil chutné špekačky, dobré pivo, kofolu a iné dobroty, postarali aj naše ši-

kovnice Elenka Žebyová, Janka Ťažárová, Natália Mihalová s manželom a ďalší. Jedlo chutilo vynikajúco. Vďaka ujovi Vladkovi Sitárovi sme mali ohník a pahrebu na opekanie ako sa patrí. A navyše, jeho šikovné ruky vyslúžilého šéfkuchára nám „neznalým“ predviedli, ako treba so špekačkami na rošte zaobchádzať.

Ani sme sa nenazdali a zvečerilo sa. Nádherný deň, plný krásnych zážitkov bol za nami. Iba neúprosne ručičky hodínok diktovali, že je čas skončiť a ísť domov, aby sme sa na druhý deň zobudili do ďalšieho krásneho nedeľného rána.

L'ubica Švoňavcová

Mediálna púť 2012

*Sme radi, že aj z Podlavíc
sme mohli byť pri tom:*

19. mája sa v Bratislave konal ďalší ročník púte kresťanských masmédií. Keďže prostredníctvom hovorkyne našej diecézy Zuzany Juhaniakovej sme sa o tomto podujatí dozvedeli i my v Podlaviciach (tešíme sa, že sa na nás nezabúda), spravili sme všetko preto, aby sme aj my tam mali zástupcu. A tak Mária Gréčová, šéfredaktorka nášho Duchovného pohľadu, mohla byť aj pri tom, keď Cenu Andreja Radlinského si prevzali traja noví laureáti. Biskup Mons. Rudolf Baláž in memoriam, pedagóg a redaktor Alojz Čobej a softvérový inžinier Juraj Vidéky sú traja noví laureáti ceny Andreja Radlinského. Ocenenie získali počas slávnostného udeľovania cien v Katedrále sv. Martina v Bratislave rámci 4. ročníka púte katolíckych médií. Za zosnulého biskupa Baláža prevzal pamätnú plaketu diecézny administrátor Banskobystrickej diecézy Mons. Marián Bublínek.

Prečo sa v Duchovnom pohľade k púti vraciame? Aj preto, že bol ocenený náš otec biskup Rudolf Baláž, ktorého 27.7. sme si pripomenuli 1. výročie úmrtia - prechodu do večnosti, ale tiež nás potešilo, že bol ocenený aj pán Alojz Čobej, vzácny človek z Fončordy, ktorý s našim spevokolom Cantate Deo úzko spolupracuje. K 5. ročníku prehliadky chrámových zborov 2012 preň skomponoval skladbu Svätodušné Aleluja a v r. 2011 Nepoškvmená. —db—

Krátko o ocenených:

Alojz Čobej získal ocenenie za prínos v oblasti médií.

Alojz Čobej, pedagóg, textár a skladateľ, sa narodil 7. októbra 1935 v Stropkove. Študoval na Filozofickej fakulte UK v Bratislave a na Filologickej fakulte Vysoké školy pedagogickej v Prešove. Pôsobil ako stredoškolský pedagóg slovenského a latinského jazyka na Gymnáziu v Banskej Bystrici. Od roku 1972 bol vedúcim literárno-dramatickej redakcie štúdia Čs. rozhlasu v Banskej Bystrici. Pre rozhlas napísal viac ako 60 pôvodných rozhlasových hier a pre deti napísal sedem muzikálov. Nahrá

Alojz Čobej s manželkou v Podlaviciach

vacie štúdio Slovenského rozhlasu, Slovenskej televízie a Vydavateľstvo OPUS mu nahrali viac ako 300 skladieb a 3000 textov. V rokoch 1990 – 2000 pôsobil ako odborný lektor latinského jazyka na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici, od roku 2000 ako dramaturg a režisér Rádia Lumen, kde napísal viac ako 70 rozhlasových hier a spracoval cez 50 poslucháčskych príbehov s názvom „Zo života do života“. V súčasnosti pôsobí ako organista v kostole sv. Michala Archanjela v Banskej Bystrici – na sídlisku Fončorda.

Juraj Vidéky získal ocenenie za prínos pre katolícke médiá.

Juraj Vidéky sa narodil 7. mája 1976 v Trenčíne. Absolvoval štúdium informatiky na Matematicko-fyzikálnej fakulte UK v Bratislave. Po ukončení štúdia v roku 1999 absolvoval civilnú vojenskú službu na Rektoráte UK a počas tohto obdobia začal pracovať na projekte on-line Liturgie hodín. Projekt bol spustený na webovej doméne www.breviar.sk na Veľkú noc 2000 ako príspevok k Veľkému jubileu 2000. V rokoch 2006-2007 získal projekt on-line Liturgie hodín mediálny grant KBS, vďaka čomu je v súčasnosti na internete dostupná celá Liturgia hodín v slovenskom jazyku. Od roku 2006 pracuje aj na českej a od roku 2009 na maďarskej on-line Liturgii hodín. Je členom Rady Katolíckeho biblického diela (KBD), spolupracuje so Slovenskou biblickou spoločnosťou (SBS) a viacerými katolíckymi vydavateľstvami. Spolupracoval na organizovaní podujatia Biblia dňom i nocou – Súvislé čítanie a počúvanie Svätého písma, ktoré sa uskutočnilo v Bratislave v rokoch 2010 a 2011. Od roku 2000 pracuje v IT oblasti ako softvérový inžinier. Je ženatý, spolu s manželkou Katarínou majú 2 deti a žijú v Petržalke.

Mons. Rudolf Baláž, in memoriam, získal ocenenie za celoživotnú podporu katolíckych médií.

Rudolf Baláž sa narodil 20. novembra 1940 v Nevoľnom. V rokoch 1958-1963 študoval na RK CMBF v Bratislave. Napriek dobrým študijným výsledkom mu ani po opakovaných žiadostiach nebolo umožnené ďalšie štúdium. Kňazskú vysviacku prijal 23. júna 1963. V rokoch 1971 - 1982 bol bez štátneho súhlasu, mimo pastorácie. Pracoval ako traktorista JRD, neskôr vodič nákladného auta. V roku 1990 bol vymenovaný za biskupa. Biskupskú vysviacku prijal 19. marca 1990 v Banskej Bystrici. Od roku 1994 do 31.8.2000 bol predsedom Konferencie biskupov Slovenska. Aktívne sa podieľal na vzniku a podporovaní katolíckych médií. Zomrel 27. júla 2011.

Z histórie ceny Andreja Radlinského

Zámerom udeľovania tohto ocenenia je vyjadriť vďaka Katolíckej cirkvi na Slovensku ľuďom, ktorí sa význačným spôsobom zaslúžili o rozvoj kresťanských masmédií alebo svojimi dielami či svojou činnosťou pravdivo a v duchu kresťanskej viery pôsobili v oblasti masmédií. Cieľom je tiež povzbudiť týchto pracovníkov do ďalšej tvorivej mediálnej práce a prehĺbiť vzťahy medzi Cirkvou a tvorivými pracovníkmi v oblasti masmédií. Ocenenie udelila už po tretíkrát Rada pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS, ktorej členovia podávajú návrhy na ocenenie spolu s verejnosťou. Pred schválením posúdili návrh laureátov predseda Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS Mons. Stanislav Zvolenský, riaditeľ Spolku Svätého Vojtecha Vendelín Pleva a rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku Tadeusz Zasepa.

zdroj: TKKBS 19.5.2012

Výlet, alebo púť?

A nastalo ráno - deň prvý, 16. jún a naša výprava sa pobrala určeným smerom. Čo bol určený smer? Pre niekoho výlet, pre niekoho kresťanská púť. Po pár hodinách cesty strávených najskôr oddychom, spánkom, modlitbou na úvod dňa a samozrejme aj posilou tela (nie len ducha), sme sa dozvedeli niečo z histórie prvého miesta nášho určenia Kroměříž. Ako prvú zaujímavosť tohto krásneho historického mesta sme navštívili "Květnú záhradu", kde sme mohli na obrovskej ploche obdivovať krásy prírody zušľachtenej ľudskou rukou. Pred nami sa rozvinula prekrásna hra farieb kvetov, fantastické tvary plotov strihaných do rôznych útvarov.

A to všetko v kombinácii so sochami, súsošiami, fontánami a kolonádou z rôznych historických období. Po prechádzke záhradou sme navštívili známe víne pivnice, kde nám ponúkli ochutnávku rôznych druhov vín. Veľa z nás prekvapila jednak rozloha pivnice, ale aj veľkosť sudov, v ktorých víno vyzrieva. Dozvedeli sme sa veľa o tomto kráľovskom nápoji. V horúcom dni schladenie v pivničných

Vínečko biele...

priestoroch prišlo každému z nás veľmi vhod. Správny Slováci chodia z kostola do krčmy (pivnice), my sme to zobrali v opačnom garde - z pivnice rovno do kostola svätého Mórica. Neopakovateľný gotický chrám nás privítal akustikou, ktorú má len málo chrámov. Potom rýchlo šup do autobusu a ponáhľali sme sa na Svätý Hostýn, kde sa nachádza kostol Nanebovzatia Panny Márie v ktorom práve začínala sv. omša za účasti mnohých kňazov ale hlavne otca arcibiskupa Graubnera, ktorý nás pútnikov zo slovenskej Bystrice nezabudol pozdraviť. Toto veľmi navštevované pútnické miesto sa práve pripravuje na oslavy stého výročia korunovácie sochy Panny Márie. Večer

sme sa mohli prejsť po okolí, kde sa nachádzajú až dve križové cesty a napiť sa z prameňa, ktorý je podľa legendy liečivý. Na sklonku dňa sme si zapriali dobrú noc.

A nastalo ráno – deň druhý, po raňajkách štýlu – kto čo má, vypratí izieb a nástupe do autobusu otec Daniel ako šéftrener zájazdu zavelil: „Optická väčšina je tu, ideme!“. Pohli sme sa smerom, kde malo byť vrcholné číslo nášho programu - Velehrad. Názov tohto miesta hovorí sám za seba. Bazilika minor zasvätená sv. Cyrilovi a Metodovi skrýva v sebe mnoho skvostov umeleckých, historických aj cirkevných. Jedným z tých skvostov je aj zlatá ruža darovaná chrámu Jánom Pavlom II., túto ružu vlastní len štyri chrámy na celom svete. Napriek tomu, že je momentálne v rozsiahlej rekonštrukcii, myslím, že všetci sme mali neopísateľný duchovný zážitok zo svätej omše práve na tomto mieste, ktoré okrem iných významných ľudí navštívil aj Svätý Otec Ján Pavol II. Po krátkej prestávke sme sa pobrali na Slovensko. Cestou sme sa ešte na krátko zastavili pri Trenčíne na Veľkej a Malej Skalke. Na Veľkej Skalke sme sa dozvedeli niečo z histórie tohto miesta, kde žil sv. Beňadik. Je to najstaršie pútnické miesto na Slovensku. Na Malej Skalke už zostal čas len na krátku modlitbu v malom kostolíku. Presne podľa slov modlitby „ako bolo na počiatku“, nás aj cestou domov sprevádzali modlitby a piesne z dielne Mikuláša Schneidra Trnavského obsiahnuté v Jednotnom katolíckom spevníku. Ďakujeme Pánu Bohu za to, že stvoril také krásne miesta a že nám poslal pastiera, ktorý nás sprevádzal na celej našej ceste milým slovom, duchovným vedením ale aj veľkou dávkou humoru.

Zuzana Gálová

Púť na Velehrad

Púte na Velehrad, Hostýn, Kroměříž a Skalku pri Trenčíne sme sa zúčastnili v rámci príprav na 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, do ktorej vtedy patrilo aj naše územie. Tieto pútnické miesta dýchajú históriou a lákajú už po stáročia ľudí nielen z blízkeho okolia, ale aj spoza hraníc Moravy a Čiech.

V prvý deň sme navštívili historické mesto Kroměříž, kde sme si pozreli kostol sv. Mórica a arcibiskupské vinné pivnice s ochutnávkou výborného omšového vína. Neobišli sme ani zámocké kvetinové záhrady.

Na pútnickom mieste Hostýn, kde od 16. storočia sú zaznamenané púte k úcte Panne Márii, ktorá zachránila kraj pred Tatami, sme mali v bazilike spolu s pútníkmi Kyjovského dekanátu sv. omšu, ktorú celebrol olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Po nej a po ubytovaní bol voľný program. Niektorí sme si pozreli a pomodlili sa krížovú cestu od arch. Dušana Jurkoviča, pochádzajúceho z Myjavských kopaníc.

V nedeľu sme putovali na Velehrad, kde sme v bazilike Nanebovzatia Panny Márie a sv. Cyrila a Metoda, mali sv. omšu a po nej prehliadku tohto chrámu a okolia. V popoludňajších hodinách sme sa zastavili na Skalke pri Trenčíne, kde je na skalnom útese bývalý benediktínsky kláštor, v ktorom žili sv. Andrej - Svorad a Beňadik. Je to bývalý jaskynný komplex, ktorý je sprístupnený a pomaly sa rekonštruje.

Tieto pútnické miesta, ktoré sme navštívili, zanechali v každom z nás nielen kultúry, ale aj duchovný zážitok. Vďaka otcovi Danielovi, ktorý sa značne zaslúžil o úspešný priebeh tejto púte.

Mária Gréčová

Obvyklá súťaž na púti o knižnú cenu: autor Marián Gavenda: Nekončné horizonty kardinála Korca.

otázka č.1.: Na Hostýne je Krížová cesta, ktorej autorom je architekt zo Slovenska z Myjavských kopaníc (*23.8.1868, +1947) – meno architekta?

otázka č.2.: Spomenutý architekt je autorom aj známeho monumentu na Slovensku – názov pamätníka a na koho počesť je postavený?

(správne odpovede sú skryté v časopise). Počas púte prišlo 5 správnych odpovedí. Prvá bola od p. Antona Belku z Nemeckej, ktorá bola aj ocenená. Ďalšie odpovede od Františka Koudelu – Radvaň, Evy Červenkovéj - Podlavice, Igora Sobotu – Radvaň, Zdena Pinku – Podlavice, z ktorých losovaním bola ocenená odpoveď E.Červenkovéj. Gratulujeme.

víťaz Anton Belko

Pút' do Svätej zeme

„Raz vidieť je viac, ako stokrát počuť...“

Navštíviť Svätú zem bol môj životný sen. Splnil sa mi na prelome februára a marca tohto roku. Pre každého kresťana je osobná návšteva najlepšia spôsobom,

ako spoznať toto vzácné miesto. Svätá zem je nielen skou troch náboženstiev, ktoré vyznávajú vieru v jedného Boha, ale aj centrom mnohých kultúr a prastarých civilizácií. Pre kresťanov je zemou Ježiša Krista, zemou evanjelia. Pre Židov je zasľúbenou zemou a pre moslimov – svätostánkom. Preto hovoríme, že Svätá zem je piate evanjelium a druhá vlasť každého kresťana. Je krajinou zasľúbenou, zemou konfrontácie vlastných myšlienok, vlastného hľadania s učením nášho Pána Ježiša Krista. Je zemou, kde sa začali písať a tvoriť dejiny spásy človeka, zemou ťažko skúšanou, dobýjanou, získavanou i vykúpenou, zemou ustavične objavovanou.

Len osobnou návštevou spoznáme skutočnosť tohto požehnaného národa a dosiahneme hlbšie porozumenie evanjelií. V skutočnosti je veľké privilegium stáť na svätom mieste, čítať si biblické texty alebo počúvať výklad Svätého písma, zaspievať si časť bohoslužobných piesní, pomodliť sa a pokloniť, dotýkať sa relikvií svätých a na každom mieste pociťovať Božiu prítomnosť na zemi. Takéto chvíle sú pre pútnikov nezabudnuteľné dary.

Aj napriek napätej situácii, ktorá v dnešnom Izraeli je, prichádzajú sem turisti z viacerých dôvodov: náboženských, kultúrnych, cestovateľských. Okrem návštevy krajiny chcú všetci vidieť a poznať miesto narodenia Ježiša Krista, či ide o kresťana, moslima alebo človeka s iným vierovyznaním.

Azda každý návštevník Jeruzalema, aj keď nie je Žid, zastaví sa

pri Múre nárekov, aby do jeho stien vložil zložený kúsok papiera s tajným prianím – prosbou. Mnohí turisti sa pri návšteve Jeruzalema prejdú aj po celej Via Dolorosa, po ktorej Ježiš kráčal na svojej poslednej Krížovej ceste.

Izrael + Palestína = Svätá Zem

autorka v Káne Galilejskej

Mesto Jeruzalem je slávne aj s bohatou históriou. O jeho slávu sa voľakedy zaslúžil kráľ Dávid a jeho syn – kráľ Šalamún. Kráľ Dávid ho ustanovil za hlavné mesto a preniesol sem „Archu zmluvy“. Kráľ Šalamún na hore Sion, kde Abrahám chcel obetovať svojho syna Izáka Bohu – dal

postaviť veľkolepý chrám, jeden z vtedajších divov sveta.

Nie je to iba mesto Jeruzalem, čo turistu v tejto krajine čaká. Sú tu aj ďalšie mestá, či iné zaujímavosti. Za zmienku stoja, napríklad, Jericho, ktoré sa považuje za najstaršie mesto sveta, alebo Nazaret, kde stojí Bazilika Zvestovania.

Izrael, to je aj možnosť kúpať sa v Mŕtvom mori, ktoré je také slané, že človeka udrží na hladine bez toho, aby vykonával akýkoľvek pohyb. Toto more sa nachádza až 400 metrov pod úrovňou svetového oceánu a je to najnižšie položené miesto na zemeguli. Ďalším miestom v tejto krajine je aj Genezaretské jazero, ktoré tiež leží viac než 200

Židovská rodinka pri Múre nárekov

metrov pod úrovňou mora.

Izrael je malý štát s rozlohou menšou ako Slovensko, a tak sa dá za krátky čas vidieť naozaj veľa. Môžete začať prehliadkou Jeruzalema, Nazaretu, Betlehema – miesta narodenia Ježiša Krista. Následne sa presuniete k Masade – púštnej pevnosti pamätajúcej židovský odpor proti Rimanom. Prezriete si Qumranské jaskyne, v ktorých sa našli slávne zvitky, a ešte mnoho ďalších historicky známych miest v tejto krajine.

Opísané je len kúsok z toho, čo Svätá zem predstavuje. Pre nás, kresťanov, je krajinou Ježiša Krista, ktorý sa narodil v Betleheme, žil v Nazarete, tri roky hlásal evanjelium po celom kraji, ba i za hranicami, a nakoniec zomrel v Jeruzaleme. Tu stojí Chrám Svätého hrobu – najposvätnejšie miesto všetkých kresťanov.

V súčasnosti potrebujeme dobrých kresťanov, ktorí budú ako sviece zapaľovať druhých pre Krista. To môžeme len vtedy, keď my sami budeme horieť a zviditeľňovať Krista osobným príkladom, skutkami a slovami. To bol aj cieľ a zmysel mojej pútnickej cesty po Svätej zemi.

Erika Sanitrová

Stretnutie spevokolov

Keď v roku 2008 dostali sme pozvanie zúčastniť sa na prezentácii chrámových zborov do Podlavickej farnosti, mala som pochybnosti, či bude správne oslavovať a chváliť Pána takýmto spôsobom. No môžem povedať, že moje obavy sa hneď rozplynuli, keď som videla,

s akou láskou a pokorou pripravili prvý ročník.

Nebolo to len stretnutie zborov. Bolo to úprimné spoznávanie sa veriacich ľudí z rôznych farností, ktorí sa snažia osláviť Pána a vzdať mu úctu svojim spevom. Ba čo viac, bolo to stretnutie naplnené úžasným duchovným zážitkom.

Tohto roku sme sa stretli už po piatykrát. Čo popriať tejto mladej a úžasnej farnosti? Určite zanietených duchovných, ktorí budú podporovať a viesť členov speváckeho zboru a aj ostatných veriacich. Vám, milí členovia zboru, veľa Božej milosti a sily pokračovať v tom, čo ste začali. A na záver veľké poďakovanie za Vašu srdečnosť a úprimnosť.

Darina Kunková,
dirigentka spev. zboru
sv. Michala archanjela z Fončordy

„Musíme zapáliť toho Ducha, čo chrlí oheň.

A on sa volá Ježiš.“ (Matko)

Zaznelo v podlavickej sakristii: „Vekodušný pondelok...“

Vďaka za všetky milé pozdravy.
Tento stojí za publikovanie...

A milý list z Roháčov v anjelskej pošte:

Najdrahší naši chlopi: Fijo,
Matiš, Šimon, Jauči, Matko,
Matko, Ivko, Tonko. Žilo krásne
sledovať Vás, ako sa starostlivo
staráte o nás a našu bezpečnosť
v prudko nebezpečnom prostredí
západných Tatier. Veľmi si to
vážíme a ďakujeme Vám!)
Váre "turistické polovičky" ☺

A sme dospelí!

Maturita - tento pojem u mnohých mladých ľudí vyvoláva zmiešané pocity. Ani si neuvedomíme ako a staneme sa dospelými, no nie je to iba tak. Musíme naše poznatky, ktoré sme počas stredoškolských rokov nadobudli, dokázať a presvedčiť maturitnú komisiu: „Áno, ja som sa učil a neflákal sa.“

Tohto roku z nášho farského spoločenstva ukončil štúdium na strednej škole Ivo Pánik a ja. Oba sme navštevovali Katolícke gymnázium Štefana Moysesu. Keďže sme boli spolužiaci a veľmi dobre poznali jeden druhého, bolo ľahšie zvládnuť akademický týždeň. Však to dobre poznáte, keď máte niekoho, kto má také isté problémy ako vy, jednoduchšie to spolu zvládnete a prekonáte. Bolo dobré, že sme sa dokázali navzájom podporovať a pomôcť si jeden druhému. Pamätám si, že počas akademického týždňa bolo naozaj cítiť, že ľudia myslia v modlitbách na nás. Na začiatku sme si vyrátali, že 10 dní je veľa a stihneme to úplne v pohode. No opak bol pravdou, čas letel ako voda a čím rýchlejšie sa blížili posledné tri májové dni, kedy sme maturovali, tým viac sme si uvedomovali, že to nestihneme a nevieme už ani to, čo sme sa naučili.

V utorok 29. mája 2012 sme sa dostavili do školy, aby sme tam predniesli výsledok našej práce po 4 rokoch (alebo iba po desiatich dňoch? :D) Veru, našli sa aj takí, ktorí tomu učeniu počas štúdia neublížili, tak to museli doháňať teraz. O pol ôsmej sme začali naše maturitné skúšky tradične svätou omšou a po nej nasledovalo slávnostné otvorenie maturít. Po omši a otvorení som si uvedomil, že niet cesty späť, nič sa nedalo robiť. Bolo to tu, nuž sme sa roztrúsili do učební, kde nás skúšky čakali.

Zo školských lavíc KGŠM

Ako sa hovorí človeku, čo sa heroickým činom snaží zachrániť svet? Superman!

(p. prof. Sútorisová – odpoveď: Lukáš)
Kto napísal Babička? Božena Němcová. A kam ju radíme? Do starobinca...

(s. Lívia - Mišo)

Slovák! To nie ja. To moja Schauma!

(p.p. Pavlíčková – Lukáš)

Ako by si riešil túto nerovnicu? Dám ju

Mirke... (p.p. Pavlíčková – Maťo S.)

Magduška, tvoja drzosť sa mi nepáči.

Matúško, tvoja spavosť sa mi nepáči.

Jakubko, tvoja žravosť sa mi nepáči.

Mariánko, ty sa mi celý nepáčiš.

(p.p. Pavlíčková)

Matúška

Neviem ako ostatní, ale keď som išiel odpovedať z prvého predmetu, ktorým bola angličtina, cítil som sa pred učebňou úplne vygumovaný a s neistotou som čakal, kedy ma zavolajú dnu a čo si vytiahnem. Pred ťahaním otázky som „hodil“ strelnú modlitbu k Tomu hore, aby mi ukázal tú správnu. Akonáhle som sa usadil a prečítal si zadanie, všetok stres sa

náhle rozplynul. Príprava aj odpoveď trvajú dokopy 40 minút, no keď tam sedíte, máte pocit, že to beží dvakrát rýchlejšie. Keď som stadiaľ vyšiel, akoby zo mňa spadol kameň a pamätám si, že potom sa mi už oveľa ľahšie vstupovalo do učebne chémie, kde ma v ten deň čakala druhá skúška. Ďalší deň som dokazoval svoje vedomosti z biológie a slovenčiny. Bol som veľmi spokojný s výberom otázky z každého predmetu. Keď som ukončil svoju odpoveď zo slovenčiny, vydýchol som si, že už je po tom. Na rozdiel od iných ľudí, už som mal voľno, lebo mnohí maturovali ešte aj tretí deň. Neprestával som však na nich myslieť v modlitbách.

Aj keď som stretával počas tých troch dní ľudí s rôznymi emóciami - či už plakali alebo sa smiali, myslím, že to dopadlo celé veľmi dobre. Nestalo sa, že by niekto nezmaturoval. Naša škola bola jedna veľká rodina, kde jeden druhého vždy podržal, a tak to bolo aj teraz. Učitelia radi pomôžu, pretože majú žiakov radi. Ak by som mal zhodnotiť tento čas, bol náročný, ale aj dôležitý. Myslím, že maturita je prvou takou skúškou, ktorá núti mladých ľudí uvedomiť si, že ani v živote nie je všetko jednoduché a veľa ráz bude treba vynaložiť nemalé úsilie na dosiahnutie svojho cieľa. Len vtedy bude človek spokojný, keď sa pozrie späť, čo mu jeho práca a snaženie priniesli. A myslím si, že na to, aby sme sa dostali bližšie k Bohu, je treba práve často krát zať zuby, premôcť samého seba a s vierou a Božou pomocou danú skúšku zvládnuť.

Martin Mazúr

ANIMátorská škola

Od septembra 2012 navštevujeme so sestrou Bejou Animátorskú školu

v Španej Doline. No ešte predtým bolo potrebné urobiť prijímacie skúšky, pohovor...

Avšak všetkému tomu predchádzalo rozhodnutie urobiť tento krok a v neposlednom rade podpora pána farára.

Animátorská škola trvá dva roky. Každý rok pozostáva z ôsmich rôzne ladených tematických víkendov a desaťdňovom anime (sústredení) na začiatku prázdnin, kedy sa konajú aj záverečné skúšky a predstavenie a realizácia projektov vo farnosti. Napríklad tento rok sme mohli zažiť víkend so psychologičkou o sebazpoznaní, o Duchu Svätom, no veľmi zaujímavý bol aj ten o manažmente či Gestalt pedagogike. Cez tieto víkendy môžeme veľmi intenzívne pocítiť Božiu prítomnosť, či už počas svätých omší, modlitieb, ticha v kaplnke, ale aj v našich spoložiakoch, animátoroch, prednášajúcich alebo duchovných správcov Diecézneho centra mládeže Maják (DCM). Myslím, že je to veľmi dobre strávený čas na osobnú duchovnú formáciu, ale aj na vytváranie spoločenstva, kde uprostred máme Ježiša.

„Možno už nikto z nás nebude animátor ako Walt Disney... Je tu však možnosť stať sa animátorom – „oživovateľom“ od Boha. Boh vkladá svoju lásku do tvojich rúk ako kľúč od dverí, vedúcich do raja. Preto ho nestráť, ale využi tým správnym spôsobom!“
(Beata Zemančíková)

Pred nástupom do Animátorskej školy som mala isté očakávania a predstavy, o čom to všetko bude. Sčasti som bola prekvapená, keď sa celkom nezhodovali s realitou. ☺ Totiž, myslela som si, že táto škola bude zameraná vyslovene na prácu s mládežou, kde nám ponúknu rôzne formy ako pracovať s mladými. Do určitej miery je to tak, ale predovšetkým ide o vlastné formovanie osobnosti. Veď čo by sme mohli ako animátori dať druhým, keby sme nemali čo ponúknuť? A preto veľmi odporúčam mladým, aby sa nebáli a prihlásili sa na Animátorskú školu a zažili tam skvelý čas s mladými a s Bohom.

To sú naše animátorské hviezdy

:)annamáriafažárová (:

Byť v požehnanom stave...

Jedinečné, krásne, ale aj veľmi náročné obdobie pre ženu. Obdobie, v ktorom prebieha u ženy mnoho telesných, ale aj duševných zmien. Tieto zmeny ju donútia pozastaviť sa v zabehnutom rytme života, zamyslieť sa nad sebou, budúcnosťou a zodpovednosťou za svoje potomstvo.

Každá matka chce pre svoje dieťa to najlepšie. V tehotenstve to znamená prispieť k zdravému vývoju dieťaťa správnou životosprávou: zdravým stravovaním,

pohybom, duševnou pohodou, prípravou na okamžik príchodu dieťaťa – na pôrod.

A zrazu je tu: drobný, krehký človečik, na ktorého sa tak tešila. A teraz sa ho bojí zobrať do náručia aby mu neublížila. Čo s ním má robiť? Ako ho nakrmiť, prebaliť, okúpať, ako mu rozumieť? Ako z neho vychovať dobrého človeka? Je toho toľko veľa. Je dobré sa na to pripraviť.

Pripraviť sa na zmeny vyvolané tehotenstvom, na pôrod, dojčenie, starostlivosť o novorodenca je cieľom psychofyzickej prípravy na pôrod. Kurz psychofyzickej prípravy na pôrod prebieha v priestoroch podlagickej fary vo štvrtok od 15:00 do 17:00 hod. V kurzoch sa venujeme kondičnému cvičeniu tehotných a prednáškam s diskusiou.

Témy prednášok a viac informácií nájdete na <http://www.facebook.com/centrumprezenu>

Anna Donovalová

Piatkové futbalové stretnutia

Niekedy v januári sme sa chlapi náhodne stretli a padla myšlienka, aby sme sa stretávali častejšie, a zároveň si aj zašportovali. Ideálna možnosť je futbal. Konštatovali sme, že viacerí z nás majú vzťah k futbalu a je nás dosť, aby sme vytvorili dva tímy. Našťastie neostalo iba pri slovách. Majo Žabka konal a vybavil telocvičňu. Mohli sme začať hrať.

Koordinátorom stretnutí sa stal Peťo Kapusta, ktorý pravidelne e-mailom i telefonicky zisťoval účasť a dával dokopy tímy. Stalo sa, že niektorí z nás nemohli, vtedy bol koordinátor namieste, aby doplnil chýbajúcich do mužstiev. Schádzalo sa nás 10-12 chlapov z farnosti. Za hodinku až hodinu a pól sa poriadne vypotíme. Samozrejme, výsledok nie je až taký dôležitý, ale víťazstvo tímu každého poteší. Zápal hry tam vždy bol, ale hlavné je, že nedošlo k nejakým zraneniam, až na jedno. Je to rýchly futbal, malá telocvičňa, malé brány, kde sa neustále mení rýchlosť pohybu. Cieľom týchto stretnutí bolo nielen, aby sme si zahrli futbal, ale aj lepšie sa spoznali, porozprávali a vytvorili jedno pekné spoločenstvo. Chceli sme spojiť príjemné s užitočným a hlavne treba dodržiavať pitný režim! Vyrovnať hladinu vody v tele ☺ Po zápase sme preto pri malom pivku mali dôležitý rozbor hry, rozoberali sme športové témy, veď šport – futbal, hokej je fenomén, ktorý zblížuje ľudí. Trošku sme vypli zo všedných starostí, zmenili sme stereotyp každodennosti. Od februára sa tak stretáva dobrá partia chlapov, ktorých spája nielen šport, ale aj viera v nášho Pána. Milým prekvapením pre nás bola návšteva pána farára Daniela, ktorý na záver stretnutia nám dal svoje duchovné požehnanie.

Tieto stretnutia sme uzavreli dôstojnou formou pri gulášoch spoločne s našimi rodinami, manželkami i deťmi. Vytvorila sa z nás dobrá partia a verím, že po prázdninách budeme v týchto stretnutiach pokračovať a budeme radi, keď sa k nám pridajú aj ďalší.

Tono Šuba

Výroky nevinnatoť

Deti, pozdravte sa pánovi farárovi:
S Pánom Bohom! S Pánom Bohom!...
Miško: „S pánom farárom!“

Farský guláš

Tak sme sa v sobotu 23. júla 2012 zase stretli na výročnom farskom guláši. S pomocou sponzorských príspevkov p.farára, p.Fujku, p.Kalinu, Pinkovcov a farského spoločenstva, sa vytvorila, ako obyčajne, krásna družná atmosféra, taká typická pre našu farnosť.

Práve očakávanie tejto atmosféry a dobrej nálady prinútilo našich ľudí, aby od skorého rána prišli pomáhať pri zabezpečovaní všetkého potrebného k dobrému gulášu. Teda mäsko, cibufka, zemiaky, koreniny, poriadok v altánku, samozrejme nealko, víno, koláčiky a tak ďalej a tak podobne. Pretože nie preto prišli farníci, aby sa najedli, ale preto, aby sa spolu stretli, podebatili, zasmiali, vypili si, a to aj pri práci. A aby sa nikto nečudoval, samozrejme, farský guláš dopadol zase výborne. Aj sme sa najedli, vypili, rozobrali rôzne témy, zašportovali, ako sa patrí, aj sme na konci zase mali dobrý pocit. A to je práve to najdôležitejšie, dobrý pocit, pretože na konci bič plieska.

Tieto farské guláše, to vám je vynikajúca vec, pretože možno v celých Podlaviciach sa nestretávajú ľudia takto pravidelne a s výbornou náladou, a treba povedať chvála Bohu, že je to práve spoločenstvo veriacich farností Banská Bystrica – Podlavice.

Juraj Švoňavec

Kto sa teší na zvonenie?

Kto sa teší na posledné zvonenie?
 Kto sa teší na prvé zvonenie?
 No predsa my, školáci,
 prváci, druháci a dokonca aj tretiaci.
 Do školy sa náhlime,
 jednotky si nosíme.
 Prváci sa učia čítať,
 druháci sa učia písať.
 Škola to je naša kamarátka,
 aj keď niekedy som na ňu krátka.
 Na prázdniny sa tešíme,
 krásne sa tam pobavíme.
 Pri mori sa vykúpeme,
 na hory si vylezieme.
 My sa baviť ideme
 a na teba nezabudneme.

Tak ahoj škola...

Margaréta Švoňavcová

Rodina Švoňavcovcov na Starých Horách: mama Ľubka, otec Juraj a Margarétka a Majka

Kávové zrná

2 balíky BB puding
 250 g práškového cukru
 250 g masla
 2 žltka
 4 kávové lyžičky uvarenej kávy
 rum podľa chuti

Všetky suroviny zmiešame a formujeme zrná, ktoré namáčame do čokoládovej polevy. Zrná tvarujeme pomocou drevenej varešky, ktorou v strede jemne pritlačíme aby vznikol tvar zrna.

Elena Poliaková

Svätý Otec Benedikt XVI.
udeľuje z celého srdca **Apostolské Pôžehnanie**
pre farnosť Ducha Svätého,
Banská Bystrica - Podslavice
pri **10. výročí** jej zriadenia a **5. výročí**
posvätenia chrámu a na farára **Daniela Bediho, S.F.**
a celú komunitu vzyva zolaštné svetlo a dary Ducha Svätého,
aby toto výročie motivovalo všetkých budovať duchovný dom postavený
zo živých kameňov, založený na Kristovi – uholnom kameni.

28. apríl 2012

©. Vatikán, Vatikán, 2012

Viktor Ad. Štárek
Archidiakon, Banská Bystrica

Mons. Rudolf Baláž
diecézny banskobystrický biskup

No. 516/02

Banská Bystrica, 16. mája 2002

ZRIAĎOVACIA LISTINA

Po vypočutí mienky presbyterskej rady zo 17. apríla 2002
 v zmysle kánona 515 § 2 CIC zriaďujem

**farnosť Banská Bystrica - Podlavice
 a zasväcujem ju Duchu Svätému.**

Nová farnosť je vyčlenená z farnosti Banská Bystrica Radvaň a tvorí ju
 sídlisko Podlavice a Skubín.

Nová farnosť patrí do dekanátu Banská Bystrica.

Toto ustanovenie nadobúda platnosť od 1. septembra 2002.

V Duchu a pravde
 s poňehnaním

+ Rudolf Baláž
 biskup

*Ad gr. mandatum
 a secretis*

Štatistika

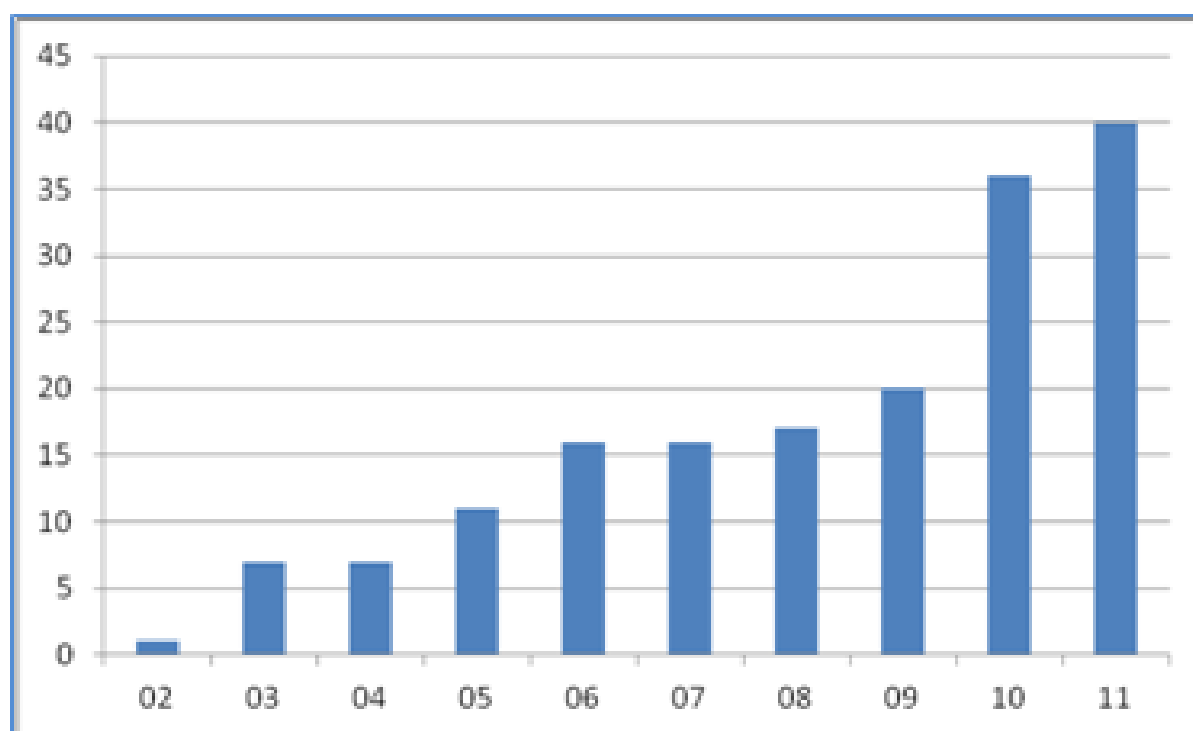
Rím.-kat. farnosti Sv. Ducha

v Banskej Bystrici – Podlaviciach

2002 - 2011

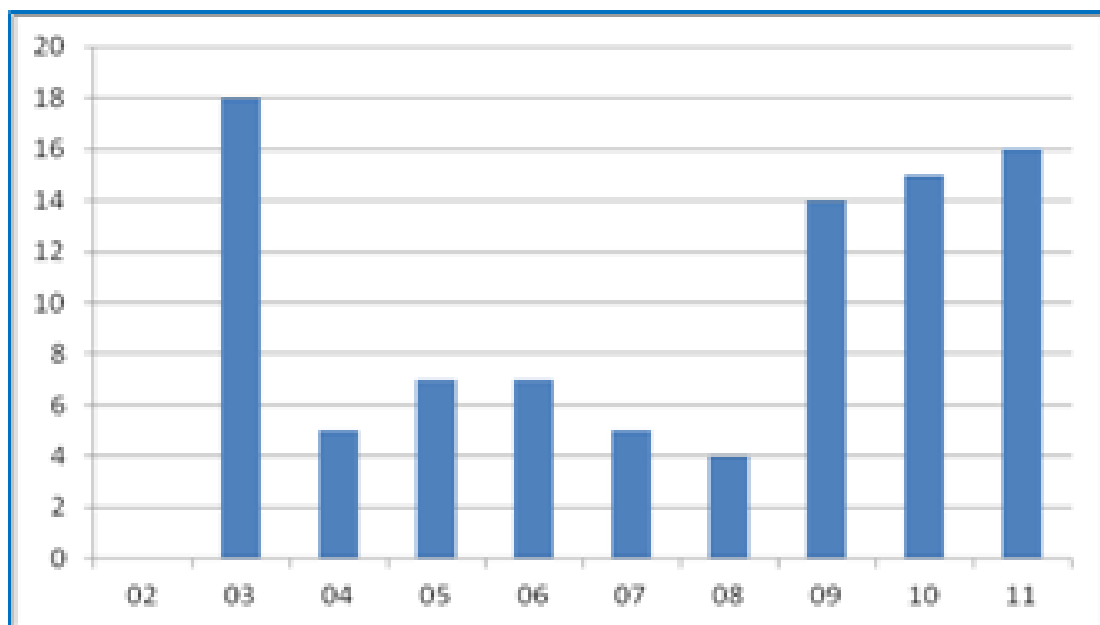
Krsty 2002 - 2011		02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
02	03	04	05	06	07	08	09	10	11		
1	7	7	11	16	16	17	20	36	40		

Spolu: 171

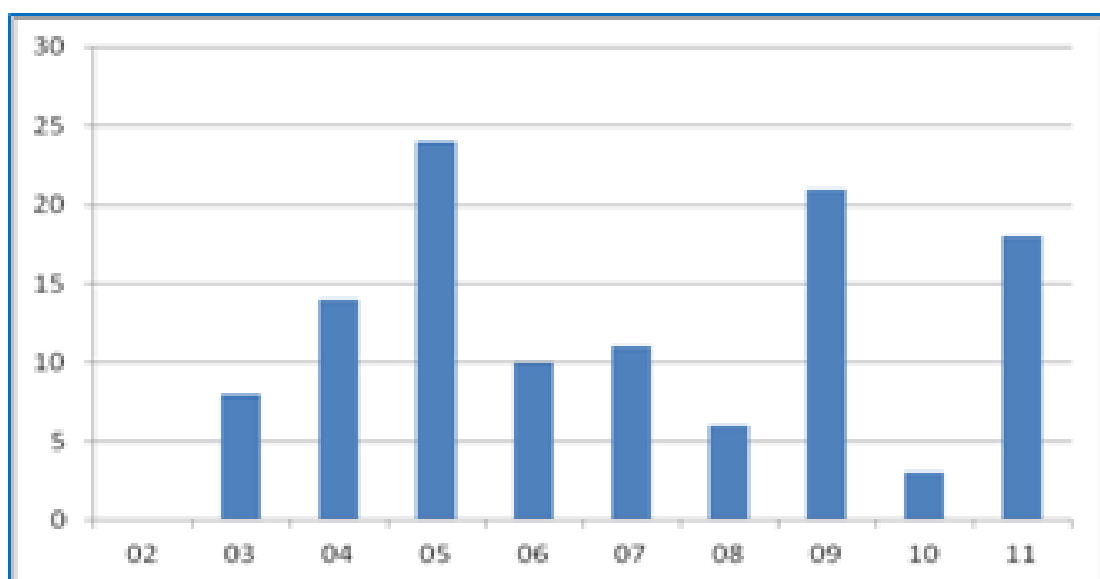
Prvé sväté prijímanie 2002 - 2011									
02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
0	18	5	7	7	5	4	14	15	16

Spolu: 91

Birmovka 2002 - 2011									
02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
0	8	14	24	10	11	6	21	3	18

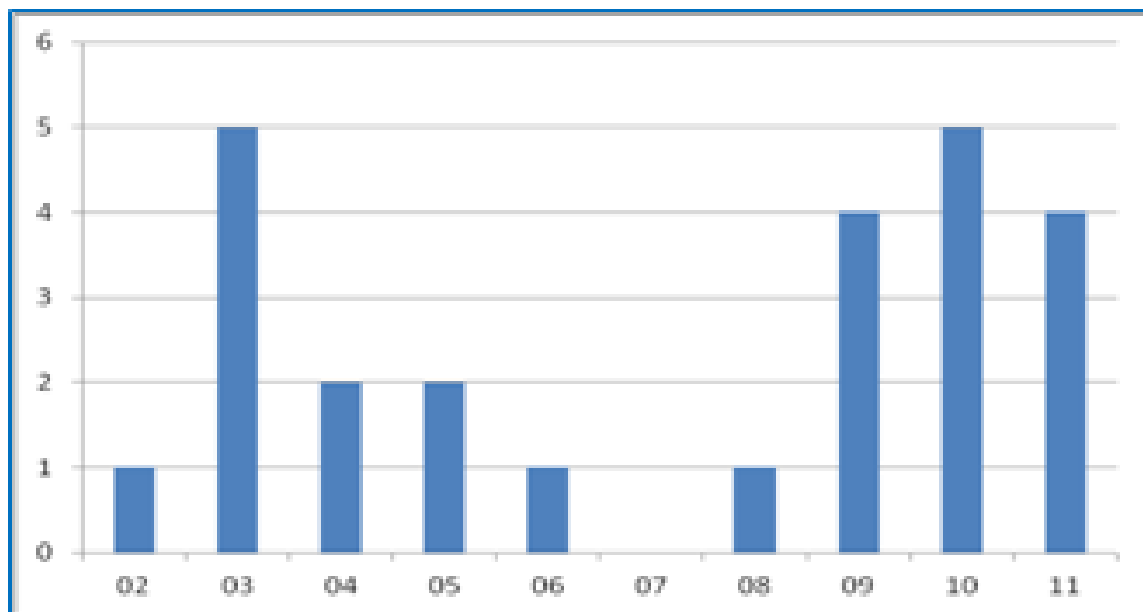
Spolu: 115

Sobáše 2002 - 2011

02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
1	5	2	2	1	0	1	4	5	4

Spolu: 25

Pohreby 2002 - 2011

02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
2	8	9	8	7	5	5	9	14	13

Spolu: 80

